

C235.

5948

Kompanjon.

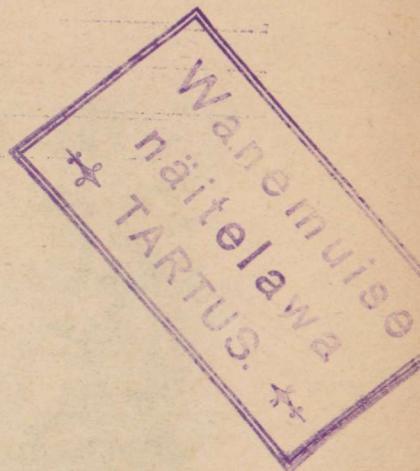
— — —

Wanemuise
näitslawa
— TARTUS. +

100 130

Къпредставленија сценъ дозволено
1-го декабря 1910. за №12949.

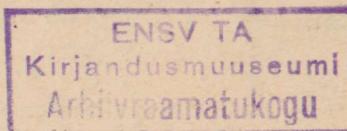
Kompanjon

Lustmäng 4 waatuses.

Adolph D'Arroncje

Tõlkinud: L. Simm

76158

Wanemuise näitelava
september 1910.

Osalised:

August Voss, wabrikant.

Mathilde tema naene.

Adele, nende tütar.

Oskar Schurmann

Bernhard Voss, kantseli nõunik.

Ferdinand Winkler.

Levk. Lerche.

Luise, tema tütar

Marie, tüdruk August Vossi juures.

Friedrich, teener

Fadi Röper

Holding, õpetaja.

Gleichenberg, raamatupidaja.

Pulma vörad, teenrid, töölised.

Esimene vaatus.

Tuba August Vossi juures. Üks keskuns, kaks
kõrvalust; paremal ja pahemal pool ees
kumbagil pool aken. Keskkuse kõrval
paremal ja pahemal pool näetud lau-
ad ja toolid; paremal pool akna ju-
res kirjutuse laud tooliga; pahemal pool
akna juures töölauake ja kaks tsoli.

Letendus.

Voss. Oscar

[Mõlemad istuvad pahemal pool lana
juures, Vossi ees laual on kontrakt]

Voss. Nii siis kõik joones, Teist saab minu
kompanjon, ehk õigem ütelda: minust
saab Teie kompanjon.

Oscar Teid ei peaks mitte rötki õigusi
säest ära andma.

Voss. Kui ma seda aga nii tahani. Ma
tunnen Teid juba kümme aastat, ja
ma tean, kelle käthe ma oma läpse
ja oma õri usaldan.

Askar. Alla saan muidugi püüdma, teie usaldust ära teenida, ja annan kõigile teie soovidele alla; ma arvan aga, paragrahwo kuus -

Voss. Paragrahwo kuus? See on just meie lepingu pääpunkt, ja selle juures ei lase ma midagi muuta. [teeb kontrakti lähiti ja eesb] „Paragrahwo kuus. Sünnast Askar Schumann saab üksi August Voss'i ja kompaniel äri nimel aju ajama, hanna August Voss jäät väikseks vianikukse - vaata paragrahwo kehessa - ütleb en nast aga igast ärijuhtimisest lohti sul on oma tugevat viiskiimend selja taga, ma olen küllalt tööd teinud, nüüd tahan ma puhata.

Askar. Teie olete ju veel nii priske, nii väga tigevusega harjunnud -

Voss. O, ma ei hakka nii ilma sihita pääväst pääwa elama. Eriti on mul oma möisa kaelas, ma astsin ta noore sugulaste käest, - oma wahel veldud, äiti vastu tahtmisest; aga vanamoor tahtis oma

omipoega häameelega jälle jalule aidata
 ja katusis mulle selges teta et see tema-
 le armas mõte olla, maale elama asu-
 da, kui ma kord ärist rahu saan. Kui
 ma ka selle pääle ei mõtlegi ~~Falkenbergi~~
 välja puhata, siisgi nõuab ta hoolt ja
 minet. Ja siis, kas ei ole Teie mul mu lap-
 sed? Oma Adele jaoks elada, see saab
 nüüd minu elu pääuksanne olema.
 Äriajadest ei taha ma midagi enam
 teada, ja et ma kiusatusesse ei salliks,
 tegin ma kuendamae paragraahvi. Aga
 oma ainukese tütrele, Teie naesele
 jäan ma nõuandjaks ja toeks [töuseb
üles] Kui siis? Äri nimi on: August
 Vass ja kompanii, Teie olete ainukene
 äri asemik, mina võtan ainult oma
 kapitaliga sehjust ja kasut poolks osa;
 ja see on öeti ka ainult väliupidi, sest
 mis mina omale saan, saab pärast
 ometi jälle kõik Teile. [Paneb kontrakti tas-
kusse] Nüüd soedame mõlemad nota-
 riuse juurde ja kirjutame kontrakti.

alla, siis panete ennast riidesse ja tulete oma priuudile järele, laulatuseks.

Oskar. Ma näen juba, ma pean Teie tahtmist täitma.

Voss. Ja, seda Te peate; aga hapan näete Te selle juurde. Oma pulmapäeval võiksite küll natuke rõomsam olla.

Oskar. O, ma olen ju nii südamest liigutatud -

Voss. Teie näost ei ole seda näha. Õkna nahulik külm - see ei sunni sugugi Teie aastatega kokku. Teie peidate oma tundmused tulekindla müüri taga.

Oskar. [näeratades] Nist küll mitte, seit adlel silmadele ei jaksanud see minu vastu panna.

Voss. See on äige; ja et minu laps Teid armastab, armastan ka mina Teid.

2 etendus.

Endised. Marie.

Marie. [ruttu respekt] Serra Voss! Härra

7.

Voss. Noh, mis on?

Marie. Hulk pulmagingitusi on jälle toodud, nende hulgas jälle kolm kella; üks ümar gune, üks must ja üks üles ri-putamiseks. See ülesriputamiseks on üks registrator, mis nelj nädalat käib

Voss. Regulator on selle nimi [Oskarile]
Noh siis on Teie kogu varsti töös täielik, puudub ainult veel torni kell.

Marie. Kas ajade töojad jootraha peavad saama?

Voss. Kuidugi. Ütle minu abikaasa-le ja pane asjad ettevaatlikult teiste kingituste juurde.

Marie. [Ära peekelt]

3 etendus.

Endised ilma Marieta.

Voss. Kuidas siis Teie ajadega lugu on, Oskar? Kas te nad juua sua olete lasknud toimetada?

Oskar. Minu asjad?

Voss. Nu ja, teie poismere kraam, kõige päält riided ja pesu. See on ju iseenesestgi mõista, et Teie täna juba oma kõterisse siisamasse majasse peate kolima.

Oskar. Täna juba?

Voss. Muidugi.

Oskar. Selle päälle ei ole ma nüll veel mõtelnud.

Voss. Ma saadan Teile páast Friedrichi appi, - see võib esialgu vähema põige tarviliku mad asjad kokkupan ja siia tulla.

4 etendus

Endised. Marie

Marie. [keskelt] Härra Voss! Härra Voss!

Voss. Mis siis juba jälli on?

Marie. Konditor töökookisid, kompvekk ja veel siire liua meloni-komposti

Voss. Lumal Triinu, selle nimi on Meloni-kompott.

Marie. Ah soo! Puuvili on ka juba tulnud-pirnid, nii siured-isegi

veel väiksemad - ja pārg ja puket
preili jaoks.

Voss. Misparast sa siis seda kōik
mulle jutustad? Ütle seda omestigi
minu abikaasale.

Marie. Pröona aidab preilit riidesse pa-
remise juures

Voss. Ukskōik, see kōik ei ole minuasi!
Katsu et minema saad.

Marie [keskelt aru]

5. etendus.

Endised. Adele

Adele [mõrsjaneeidis, pakemalt poolt]
Ah, see ilus lillekimp! See on sinu poolt,
askar, eksole?

Voss. Si, mu silmatariake; selle on isa,
ke muretsenud. Heeldib ta sulli?

Adele. Ah ja kuidas! Kui sa mu juur-
seid sassi ei aja, tohid sa mind sun-
delda.

Voss. Noh, ma katsun, ma hojan kaed
tagaselja, ehk ma kull parema meelega

sind päris kokku pigistaksin. — Tule su hoja suuse valmis — so! [Siundab keda] Sa oled küll mõrsja ehtes juba?

Adele. Päris valmis, ainult päng ja loor punuduvad veel

Voss. Noh, väimees, siis on aeg, et meie koosseis pääle mötlemine. Ma ütlen ainult all veel, et vabrik ja kontor täna kel 1/2 kinni pannapse; noored inimesed tahavad ka omesti häämeeltega riiki minna. Siil ei ole omesti mida gi selle vastu?

Oskar. Huidugi mitte.

6 etendus

Endised . Marie.

Marie [peskelt] Härra Voss! Härra Voss!

Voss. Oli spärast soi siis ikka kaks korda ütled. Oli soi tahad?

Marie. Kõster laseb ütelda, et õpetajale tervis ei ole jäencle saata, temal on enne seda veel koduske ristimine; aga nii-pea kui laps ristitud, saab priutpaar

laulatatud.

Voss. Häää siill!

Marie. Siis on seegi veel väljas, keegi meeste parkeerist.

Voss. Mis ajast?

Marie. Nah meeste parkettist - laulu - parkettist

Voss. Kvartettist, sina kana! Mine aga ma tulen kohale

Voss. [askarile, kes Adelega räägib] Askar, tulge mulle siis kontorisse järelle klei peame siis notariuse juure minema

Askar. Atse kohale.

Voss. Ja sina, minu Adele, mu silmatarase? Sull ei ole vist midagi selle vastu kui ma sind veel natukiseks ajaks sellega saäl üksi jätan? Na, töbusat aja- viidet [keskelt ära].

7 etendus.

Askar. Adele.

Adele. Askar, sa räägida mii vähe. Kas sa onnelik ei ole?

Oskar. Kuidas võid sa veel küsida, kallis
Adele. Kas sa ei vaata rõõmsalt tulevist
 kusse?

Oskar. Ma oleksin rohkem rahul, kui +
 sinu vanemad sind minule usaldaksid
 mii naagu sa oled ja suidas ma sind ar-
 mastan ja minu õpilase pooleks jätaksid,
 sind elust läbi viia.

Adele. See teeb sinu tuju halvaks, et ma
 selle väikese varanduse kaasa toon?
 Või ei oleks sa mind fahtrudgi, kui
 sa suda aleksid teadnud? Ma lasksin
 sind liiga palju märgata, kui armas
 sa mulle oled - sa ei oleks ehk ise selle
 sugugi selle möttele päale tulnud. [ruttu]
 Sa ei armasta mind ehk sugugi nönda
 kui mina sind?

Oskar. [Adele lähestatakse] Sull ei saa:
 ialgi põhjust olema minu armastuse ju-
 res kahelda.

Adele. Noh, muud ei ole mul tarvisi;
 selle önnitusega, et me rikkad oleme,
 harjume me varsti ära.

Aspar. Sa pead mulle ainult lubama et sa mind kõigis ajus usaldad, et sa iga küsimusega, iga kahtlusega kõige enne minu poole päärad.

Adele. Muidugi, kuidas oleks see ka teisiti võimalik, kui sa minu mees oled.

Askar. Sa jääd oma vanematele mii lähedale, sinu isa nõuab, et meie sin majas elaksime, mõnikord välti olla ei leidu sündsat juktu mist näöki miseks.

Adele [narratades] Oth, kuidas see võimalik oleks? Kui meie mes ja naene oleme, siis võime me ju terve päev ühes koos näöki da ja ja ülepäia alati.

Askar. Waata, ma sujutasin omale juba mii abiellu algust teisiti ette, ma lastjin, et meie väikse pulmareisi teeme.

Adele [linnestades] Pulmareisi?

Askar. Ja. Kui ma ka praegu ärist just kauaks ara ei voi jäada - aga kunaoks ekk kahessaps pärvaks omesti - oleks me voinud kuhugiile töita.

Adele. Ja mispäras tütte meie seda mitte?

Oskar. Sinu isa tahab, et meie alles nelja kuni kuue nädala pärast reisime, kui saajemaks läheb; siis tahab ta meiega ühes tulla. Minu arust on nüud juba soe küllalt reisimiseks.

Adele. Minu arust ka, ja üksi olerak palju ilusam reisida.

Oskar. Eks ole? Kuule, Adele, kas ta ei saaks natukene riideid ja pesu- umbes nädaloa jaoks - salaja korrapära?

Adele. Salaja? Emale pearsiinne mõi sed ameti ütlemä.

Oskar. Ma arvan, sinu emat võime nüma moreta usaldada.

Adele. Mis sult siis ^{as}on?

Oskar. Sadaoma ajad minu koteris - aga õige pea - ma pakin, mis mil vaja sinna juurde, saadan kõik raudtee jaama, tellin telegraafi tiele Halle's hot de Prusse's meile koteri, ja täna öhtu, ilma et seogi midagi markab, läheme me ära, södame rauttee jaama, ja sell kate tösinutame ära.

15.

Adele. [kes hoolega, päätkunulanud] See on ju töre plaan!

Oskar. Sa oled siis nöös

Adele. Ah ma olen sellest waimustatud! Ma ei oleks kunagi mõtelnud, et selle niisugused romantilised mõtted waiwad tulla.

Oskar. Räägi siis kohe oma emaga, aga palu teda, meie plaani salajas hoida. Ma ei tohi isat nüüd enam kauem oodata lasta. Tumalaga, Adele.

Adele. [Oskrit kaelustades] Nägi niseni.

Oskar. [Ära keskelt]

8 etendus.

Adele. kohे pääle selle Marie.

Adele. Meie teeme pulmareisi, salaja pulmareisi - ah kuidas ma ennast selle üle rõõmustan?

Mathilde [pahemalt puell] Nok, Adele, kas sa ei tahka ennast walmis seada?

Adele. Õmasene, tule, ma ütlen selle ühe saladuse - kuuled sa, saladuse?

Heegi ei tohi sellest teada saada, iseära-misisa mitte.

Mathilde. So? Missee siis on?

Adele. I tasa, kuna ta Mathilde enne liig-tömbab] Ma reisin täna öhtu @ekariga õn Mathilde. Mis?

Adele. Ja muudugi. Sa pead lubama, et ma mõne kleidi ja muid väiksemaid asju mis nädala joonsul tarvis läheb, kokkupanen ja tema juurde saadan. Täna öhtu, kui teised arvavad, et me ülesel oma korterisse läheme, södame rauteejaama - korter hotell de Prusse's Halle' on meile juba ära tellitud. Si peab selle eest hoolt xandma et meie ãraolemist nohe tähele ei pandu.

Mathilde. Ja isa ei pea sellest midagi teadma?

Adele. Nõlde kriipsuji. Ta on, mõibaselle vastu - ja ma rõõmustan enast sel üle nii väga.

Mathilde. Laps, seda ei saa ma vastutada. Palun ära riägi midagi telle

wastu. Klipparast ei peaks mina ka pulmariisi tegema, nagu teised noored naased?

Mathilde. Osja enese wastu ei oeks ju midagi ütelda, aga -

Adelle. Näed ja -? Siin arust on see päris loomulik. Missugused kleidid pean ma siis ühes võtna? Ma arvan pruuni sametiga, halli päälikkleidiga, sinise südist ja siis võib olla veel musta - sellist saab vist üheks nädalaks.

Mathilde. Sa narrikene, poostest torab juba külalt.

Adelle. Häär küll, sina pead otsustama aga tule me peame ruttama.

Mathilde. Adelle, sa ei välti omelit mõrsja kleidis, sappides ja kastides ümburko-ladav.

10 etendus.

Endised. Marie.

Marie. [keskell] Preili Luise on siin ja lasab kuiida, kas ta mõsja ehtimise juures näture abiks võib olla?

Adelle. Luise? O, see tuleb nagu kutsu-

18.

tud. Palu preilit minu tappa [ära pahem
le paole]

Mari. Preili on juba sääl [keskelt ära]

Mathilde Lataab aadele järelle minna, Ferdinand -
nanol astub ruttu keskelt sisse]

10. etendus

Mathilde. Ferdinand,

Ferdinand. [palliriides ja suvepalitus] Tere
armas anutütar. Laulata miseks arküü
veel nature vara, aga - [vaatal outside
umber]

Mathilde. Tere Ferdinand. Te tulete töö
poolest vara. Keda te siis atsite?

Ferdinand. Vossi ei ole küll kodus?

Mathilde Ta peab rohe tagasi tule-
ma, ta söitis Õskarija notariuse juure

Ferdinand. So, notariuse juure. Küudu
ei ole küll ühtegi väorast tulnud?

Mathilde. Väorast? Ei Luise tuli praegu.

Ferdinand. [enesele] Luise! Ma ei ole
siis omagi eksinud.

Mathilde. Tänan Teid ilusa kellaneest,

misTe noortele kinnisite.

Ferdinand. [mötöd laiali] Ah-se ei ole ju
kõne väär.

Mathilde. Palun, nii kallis kell,

Ferdinand. Tei arvate, et kell liiga kall
lis on. Aga meil ju teda on? Seitseadik
kui voss minu vanamehe käest Falken-
bergi ära otsis ja meie piiritusega kaup-
lene, tulles mille raha kui piiri.

Mathilde. Räännustab kuulda.

Ferdinand. [lohatas] Ah, see raha! Õnne-
eikaks ei tu ta omesti.

Mathilde. [näeratast] Mis teil siis pui-
dub?

Ferdinand. Minul? Kõik! Ma olen lühel-
line loomus ja pean piri just poletama
Ma palun teid, lühle ja piirides, kuidas
see kokkusünnib! Aga see ei ole veel kai-
ge pahem. Ma armastan ja ei töki
jal selle pääl möteldav seda tutrukut,
näreks võtta, keda ma armastan.

Mathilde. Misparast siis mitte?

Ferdinand. Misparast? Kust te oma!

puuwilja ostaste?

Mathilde. [naerdu] Smelik küsimus.

Ferdinand. Palun, ütlege, kust te oma puuvilja ostate?

Mathilde. Nah, kust harilikult väga
remat puuvilja saab, ema Lerche ka
Ferdinand. Ema Lerche käest! Seda mõ
teadsin ju. Kõik ilm ostab ema Lerch
käest puuvilja. Iga inimene tunneb se
da kirjuna maalitud pukkad, iga ini
mene tunnel ema Lerchet. Kas te võite
encale nüud ettekujustada, et mina,
Ferdinand Winkler, nikkia Winkleri parv
wilja hõrse poilaps, pääuliitset, alu
misel korral, kahensa akend uulitsa
pool, ema Lerche väimeleks saaks? See on
ometi vähimata!

Mathilde. Teie armastate Luiset?

Ferdinand. Kolledasti! Aga jumala paras
ääge seda tõmalle ütlege.

Mathilde. Aga kus te siis tõdrukut tun
ma saite?

Ferdinand. Ta arnab minu äele mõnd

aastat juba klaveritundisid - ikka öhtu poolel, kui ma kodus olen. Iga tundi kaasab minu kire, ja omesti pean ma teda mahasuru ma. Minu ainukene troost on luule. Iga klaveritundi järel, iga kokkupuutumise järel luulega loon ma ühe laulu. Ma kojasin need laulud kokku ja lassisin nad pääkirja all „Roosid ja orkad” kuldnoites ja punaste saantega trükkida. Ma ei tahab edew olla, aga seda voin ma julgelet ütelda, et Heinrich Heine enam armastuse - igatsuse ja südamevalu laulude luule - poolel ainu valitseja ei ole

Mathilde [kannatamatalt] See on ju kõik väga ilus, armas Ferdinand, aga Ferdinand. Püarvate et ma liigeldan? Palun mul on juba tähtsatel kirjanikude poolt, sellestel ma oma luuletuseid saatsin, kütuse kirjasid saanud; riimseas Sudermann'i, Hauptmann'i ja teiste käest. Lubage et ma Teile

Sundermanni kirja ette loen [wötab hul
kirju tarkust välja ja otsib vende hulgast
ühe välja.]

Mathilde. Ma usun ju nõik häämeellega
 aga mul on maja tallituses veel üön
 gi öiendada ja pean ennast ka veel
 valmis seadma.

Ferdinand. Ainult Silmapilgus! Sii
 ongi see kiri, kuulake. [Loeb] „August
 tud härra! Teie raamat on nii isekü
 line, omavisi, et ma ühtegi teist tem
 kõnvale saada ei oska, ja ma rakets
 sellepärast, et Teie soov, Teie raama-
 tut oma raamatukogusele mahutada
 täita ei või.“ See on ometigi väga mee-
 low minule, eks ole?

Mathilde. Muidugi, muidugi. Aga
 nüud peate mind vabandama.

Ferdinand. Ainult veel üks küsimus
 Iseenselgi mõista takan ka noore-
 paarile laua juures riimides kõne-
 pidada - Kas teie ei oleks nüüd nii
 hääl ja ei jutustaks mulle mõnda

väikest joont Adele eest iseäranis tema morsja eest pölvust Oskariga? Nöju on ikka palju suurem, kui nüsinguseid asju pole sisse pöimid

Mathilde: Muudugi armas Ferdinand, teine kord täidan nii kaamele loja teie soovi - homme kui te soovite - aga täna on mul liiga palju tegemist.

Ferdinand: Hakatus mul on juba valmis - palun, ütelge mulle ainult, kas Teile see kuju meeldib. Ma tahsin nii alata:

Teid, armas noorpao, terveitan!

Teil sõras selges tõnnest silm?

Mathilde: Muudugi, see on väga ilus. Sääl tulub minu mees.

II. etendus.

Eholised: Voss.

Voss: [keskelt] So, see oleks korras, kontrakt on olla kirjutatud. Tere, Hünker. Va, Teie olete juba siin?

Ferdinand: Ja, ma tahsin enesel lubada-

Mathilde. Ehk ütled sina Ferdinandile, mis ta teada tahab, ma pean nüüd kõiki waatama minema.

Voss. Las minu ülikond ka sūnnib va mis on? Frack, west kaelaside?

Mathilde. Sa lejad kivik säält seest [tab paremale pool] Tõe aja ruttu, äras pulmavõeroid oodata. Cesene. Ó Vage miseni, Ferdinand. [keskelt ärat]

12 etendus.

Voss. Ferdinand.

Voss. Noh, mis te siis teada tahate?

Ferdinand. Armas Voss, ma tahab noo paari laua juures riimi des kõnes tervitada

Voss. See on õige, tehke aja seola.

Ferdinand. Ma tahtsin nii alata:

Teid armas noorpaele tervitan.

Tel särab õnnes silm.

Voss. See on väga ilus.

Ferdinand. Keeldib ta teile? O, seeröömu tas mind. Ehk jutustate mille nüüd

midagi Adele ja Oskari elust, et Caulus tarvitada vōin.

Voss. Nende elust? Koh! Õtelge siis, et Adele minu ainukene laps on, et ma teid armastan, nagu õma siinatera, et ma ainult temale ja tema õnnile eladon tahan ja ka tulevikus tema kõrvall ^{satoru} ei Ferdinand. Ilus. Ja nüüd midagi Oskarist.

Voss. Oskarist ei tea midagi õna.

Ferdinand. Kuidas nad tutavaks saivad, kuidas armastuse leek temas lõkskele lõi? O, kui ma selle silmapilgu pääle mõullen!

Voss. Teie käite küll ka koijateel?

Ferdinand. Kahjuks ei, ma armistan loodussetta.

Voss. Ah, ei ole võimalik! Keda siis?

Ferdinand. O, Teie tunnete teda väga hästi, ta kail tihti Teie majas.

Voss. Õga onetigi ühle minu venna tütardest?

Ferd. O, ei.

Voss. Noh, arvamusse ei ole nüüd aega,

ma pian ennast riidesse panema
Ferdinand. Teile usaldan ma oma sala-
duse, sest ma tean, Teil on tundtugi-
lase tundmused meie vastu - Teie oot-
site ju minu isa käest Falkenbergi mõi-
sa ära ja maksite puhtha rahaga välja
Voss. Seda ei ole Teil õavis muell maleda-
tulitada [pahaselt & üldud]

Ferdinand. Noh siis, ma armastan Luise-
Voss. Misugust Luisek?

Ferdinand. Adelle klaveri õpetajat, sed-
magusat, vägusat, armast nii kõest
Voss. Ah, selli noore Lerche õde, kes minu
juures äris on?

Ferdinand. Sedasama. Aga palun
äagi seda temale ülejge.

Voss. Ei, seda võite Teise teha.

Ferdinand. Kina? Salgi!

Voss. Noh, kuidas te soovite. Aga münd-
peate juba lubama, et ma ennast riid-
esse panen. [Lähel parimale pooli tappa]

Ferdinand. Otiind ma ei tea ameti
mitte, mis ma teada tahsin. Kelle käes

ma siis väiksin küsida? Kuidas oleskun
ma Askari juurde läheksin?
Laulatuseni on veel pool tunnikest a-
ga ja tema teab mille omagi midagi
jutustada.

Vass. Ma tahtsin ju [tuleb vestivälj ta-
gasi] Friedrichi Askari juure saata -
seda ma oleskin pea aegu ära unusta-
mud [Lähed jessusse juurele ja hinnab
väja] Friedrich!

Ferdinand. Ma teen veel ühe väikese
räiku ja tulen siis tagasi. Laulualgus
meeldib siis teil, en ole?

Voss. Hakanutan väga ius, luuletage
aga nii edasi [kõnvale] loranalts! [pare-
male poole ära] uks jääb lähti]

Ferdinand. Armas inimene, see Voss, seda
peab ütlemä [äraminnas]

Teid armas noorpaar tervitam
Teil särab selges önnis film
[keskelt ära]

13. etendus.

Voss. Friedrich.

Voss. [Paremal pool toas] Friedrich! Kuhu see inimene ometi jäääb?

Friedrich. [keskelt, nature raskel kõlaga mit pärts joobmed] Te kutsusite härra Voss?

[Waatab otsides ümber]

Voss. [paremal pool toas] Friedrich, kas siis saal oleb?

Friedrich. Mina olen siin, härra Voss,
Te võite pärts rahulik olla mina olen siin
Voss. [parem. pool] Sa pead minu väimeh
juurde minema ja tema asjad siia töö
ma

Friedrich. Väga häää, ma lähen kohale
sinna, te võite pärts rahulik olla.

Voss. Oota, ma annan sulle ühe tähe
kese perenaise jaoks kaasa, et ta sulle
asjad nätle annaks, kui minu väimeh
enam koduse ei peaks olema.

Friedrich. Häää küll, Teil on tarvis seda
tähesest mille ainult anda, siis vün
ma ta juba sinna. Te võite pärts rahu

lik olla.

Voss. [astub sisse, kirjutatud leht kaes]

Sin on see täht! Lannab selle Friedericht
le! Ruttu aga.

Fried. Kluidugi, härra Voss; Te võite
päris rahulik olla. Wabis on kinni,
kontor ka, mull ei ole niiud midagi
enam teha.

Voss. Mull näib nagu oleks sa pur-
jus?

Fried. Te võite päris rahulik olla,
härra Voss; ma ütlen seda ühle lu-
gu. Kluidas jooksin ma ennast siis
purju, see oleks ju viisakusesta, see
tuleks voin alles parast. Te võite päris
rahulik olla.

Voss. Na, see aga et minema saad
[ara!]

14 etendus

Friedrich. Adelle.

Fried. Sa ei märganud midagi. See
on hää- tema parast; mul on üks
soik, mina tunnen ennast ju sel-

les seisusvaras [tahab õra minna]

Adelle. [pahemal pool uksel] Pit, Friederich! Kas teil midagi toeme tada on Fried. Ma länen härra Schumannni juude

Adelle. See on ju väga häa. Tulege ma annan Teile midagi paasa [ära pahemale poole]

15 etendus.

Mathilde. Voss.

Mathilde. [keskelt]. Na, lootuse järel läheb kõik hästi [paremale poole tuppahündet]. Pean ma siidil aitama August?

Voss. Tänan ma olen sohe valmis [sisestules, ikka veel sõrgi väel] Sina, Mathilde, ühe ootamata rõõmu valmistasin ma noore paarile veel.

Mathilde. Olis siis!

Voss. Kaste kvartett - üleväl rende korbris. Niipea xii nad sisse astuvad, algat laul.

Mathilde Sedä olessid sa siil te-
gemata voinud jäätta
Voss @, ma laodan, Adele saab ennast
väga rõõmustama.

Mathilde Väib olla sin ta sääl oless-
toss Alis. see tahendab?

Mathilde Ma usun an parem, kui ma
sind ettevalmistan.

Voss Millesse? Kas mõni õnnetus an
juhtunud?

Mathilde Ei, ei, rahustaa ennast; aga
oma lauljata õra, sest lapsed ei
saa mitte sääl juures olla. Schumann
teeb Adelega väikese pulmarcisi.

Voss Alis? Härra Schumann teeb pulma-
reisi? Kellega? Olimi tütreaga? Kestal-
le seda lubab?

Mathilde Ah August, õra jaagi omelki
mi lapsinult. Kelle käest tal siis waja
an luba küsida?

Voss Kelle käest? Olimi sin isa käest!

Mathilde Noh, sa peulid ju et ta ilma
sinu lubata reisi.

Voss See ei ole võimalik!

Mathilde See on aga nii lapsed si sevad täna öhtu kell 8 Halleesse, hot de Prusse's on neil rottir juba valmis tellitud.

Voss Oho! Siis nii varapääst tead sa käik? No oota, härra Schumann, oma vastamata ruõmu pead sa siis saama. [L'hôtel] Marie! Marie! [Istub kirjutuse laua juunide]

Mathilde, mis sa siis teha tahad

Voss Seda saad sa kõte näha [kirjut "Hotell de Prusse, Halle. Täna öhtun tuba minu jaoks valmis hoida, voin lisult härra Schumannit tellitud toa lähedal hoida August Voss [l'îles taus so meie reisime ühes

Mathilde, aga August?

16. etendus

Endised. Marie.

Marie. [keskelt?] Kas Härra Voss kutsusid muid?

33.

Voss Ja. Kas Friedrich juba õra läks?

Marie. Praegu läps.

Voss. Juurde selle järel, anna see telegramm tema nätle [annal leheka-rii nätle] ja peab ta pole õra saatma
Marie. Ja muidugi, kohе? [Voxsel peat-keelt õra]

17 etendus.

Voss Mathilde.

Mathilde. August, sa ei mõõle ameti tösiselt veel päiale?

Voss So? Sa arvad siis, et ma oma ai-nuisest last lasen laia maailma minna, vähivõrva mehega, kellega ta täna esimest porda - abiellusse astub? O xi, ma tahav tema kõrval seista, te da varjata ja paitsta.

Mathilde. Õra ole narr! Kes meid siis paitses ja varjas, kui meie abiellusse astusime?

Voss O, need abi^{ok}oguni liitseobgused leised olud seepord.. - Esitoks ei teinud meie üh-tegi pulmareisi, vaid kolisime ilusas

Li, nagu sord ja rohus, minu vane
mata majasse. Ja sina ei alnud ka
oma wanemate ainuke lütar, kuna
mina Adele aimisene isa olen; ja
mina olin ju ka sinu jumal;
Kathilde. Sa räägida ja rumalat
juttu.

Voss. Hääküll, kui sina üles ei taha
reisida, siis reisin mina üksi.
Kathilde. Palun, rahustada enast, voo
nad tulvad juba.

18. etendus

Endised ja Kantsleinõunim Voss.
Kantslein [kesnelt]. Pere, august.

Voss [lühidalt] Pere.

Kantslein. Sinn leitamine ei kõla
mitte väga sobalik. On minu tulen
selle ehe vastumeelt?

Kathilde Ma palun luid, Bernhard,
ärge täna jälle nii õrn olge, Augus
on mii kui mii juba äritatud: aeda
ke mind parem lida rahustada.

Kantselinõunik. Misparast sa siis
äritatud oled?

Voss. Misparasi? Ma arvan omesti,
kui oma ainukese lapse mehele pa-
ned, kui oma enese naene väimehe-
ga su seljataga sala plaanisid
peab -! Ma ütlen selle, Bernhard,
ole rõõmus et siin tütardele veel loo-
tust ei ole metteli saada;

Kantslein. [ikna haavatult] See ei ole
sugugi ilus sinust, just täna sellist
räärkida. Kui ma oma tütardele
niipalju raha selle visata võiksin,
kui sina oma õdedele, siis ei oleks
neil kasilastest töesti mitte pündus.

Hathilde. Aga armas Bernhard, mi
ei mõtelnud seda August sugugi.

[Dassie] Kas sa ei paness minud frakki
selga

Kantslein. Palun jätkse aga, mina olen
ju ainult tema vend, pääle selle
veel tema naene vend; seda võib juba
vesti väel vastu vätta.

Voss. [vihasekt] Na, vabanda väga. Tein cord anna mille oma tulenut enne teada, siis tean ma ennast riidesse parna. Lära parem. poole!

19 etendus.

Kantslein. Voss. Mathilde.

Kantslein Ma voin ju ka koguni är jaäda. Kui nii viisaku sela vastu tulだkse -

Mathilde Kus siis Teie tükred on? Ma nad Feinga ühes ei tulnud?

Kantslein. Nad tulewad järele. Kot singituste pundiuse üle Teil sill sae vata ei ole nagu ma nägin.

Mathilde Eks ole, föredad asjad?

Liiga palju ja pallid

Kantslein. Muidugi, väga pallid! Sellipärasid ei ole paime, kui väike mu sell, mis ma enesele libasim saata siema ei paista.

Mathilde. Palun väga, sell on väga ilus, ma tänan. Pöid väda. Lapsed

saavat Teid igata kes ka ise tänama
Kantslein. See oleks päris illearune.
 Kui tänu ga mi räke harjumud
 oleb, kui mina-
Mathilde Ah, Tädi Röper?

20 etendus.

Endised Tädi Röper, Marie.

Tädi Röper [seitsme kümne aastane,
 seda Marie toetab astub peeskelt sisse
Mathilde] Tädi Röperile vastu min-
 nes! Ah, Tädi Röper, kui lahine, et
 Te tulete!

Tädi Röper Ja, ja, jalad ei saanenam
 sõna suulta, aga muidu läbel
 veel isna hästi. Na, sõin juba
 soos? Kus siis önnelin morsja on?
Mathilde Oline, Marie, kutsu prei-
 li siia.

Marie [pahem. p. ára]

Mathilde Palun, Tädi kene, andke
 mulle oma väsi.

L. Röper Tänan, mu laps, tänan.

Kantslein. Tere, lädi.

T. Röper. Ah, see on August, ees ole?

Mathilde Ei, see on Bernhard.

T. Röper. Ah so, Bernhard! Tere, tere pais. Ma pidasin sind Augustiks, ja, ja, need silmad - aga muidu lähet veel päris hästi.

Kantslein. Teie näete ka päris prisike välja.

T. Röper Kärske väljas? Ja, see on äig.

Kantslein [kõvasti] Ma ütlesin, Teie näete prisike välja.

T. Röper. Ah so! Ah so! Ja, ja, suulmine jaab juba nature mõrgemaks; - aga muidu lähet veel päris hästi.

21 etendus.

Endised. Adele. Luise. Marie. siis voss.

Adele L pärja ja looriga pahemalt poolt
duise ja Marie tuluvad järel!

Adele So, siin ma olen.

Mathilde Sääl an Adele.

Adele. Ah lädi Röper!

Tädi Röper Ja, mu laps, ma ei tahet-
nud sinni aumpäeval puhudada.

Jumal andsu sulle oma önnistust
ja hoidsu pana veel nooruse ja elu-
laesmeid

Tantselün Kind ei vata sa väewasse su-
gugi tähele parna!

Adele Tere, onu, ma pidinenne me-
ti wana tädi teretama.

Voss [frakis, kubara ja valge sinna-
tega, parem poolt] Wankrid astavad
juba

Mathilde Marie, too minu pitsirälin
ja sindad

Marie [lähel pahemale pool ja tööl,
mis sooviti]

Voss Ah, vaata, või tädi Röper! O see
roõmustab mind, et te tulnud olete.

F. Röper See on August, teda tunnen ma
sohe õra. Soovin sulle õnne, mu pais,
soovin sulle südamest õnne. Kas sul
veel melleks olen, sinn pulmas tantsisin
ma veel? ja ja, sellega ei saa täna

40.

muidugi mitte enam toime - aga m
du lähet veel päris hästi.

22 etendus

Endised Ferdinand.

Ferdinand [keskelt] Alla tulen praegu
Oskari juurest, teda ei olnud enam
sodus, ta peab siis juba teel sua ole
ma.

Doss. Kui armas laps, mu Adele, saelus
a mind pui mu tütar viimast sordi;
mõne silmapilgri põrast ei ole sa enam
iksi tütar vaidl abikaasa. - Küllte ikka
ellipäale, et sa oma isa ehhkus olid
et sa tema elu ülemassi rõõmuss jääd
ja ära umista mitte. - [nutles] Oh,
siida on mul nii hale!

Marie [harrast valjus ti heluma]

Adele Aga, isasene, nii purb see alju
ingungi ei ole, et sa nutma pead?

23 etendus

Endised. Oskar

Oskar [kõrvalt, terebat säälolejaid päälis-
pandiselt ja astub siis ülele juurde]
Mathilde [Mathildele tasapäeval] Marie, hoolitse selle
est, et laud soovas on, kui meie täga-
si tulene.

Marie ja muidugi.

Ferdinand [Mathildele tasapäeval] Armas omi-
titar, vakan dage, kui ma laulatu-
sse saasa ei lähe - ma ei või seda
päälit waadata. Teie teate ju mis-
päast. Kui te lubate, ootan ma
seltsonda siin ja töödan nükkana
oma lüheduse pallal.

Mathilde [tasapäeval Ferdinandile] Kuidas
soovite [soovasti] Ah, august, ma
arvan aeg on [võimalossi käest sinni
kantslein. pool!] armas sugulane,
Teie viite külj lädi Röperi?

Kantslein So? [enesele] See on ju sena
lõbu!

Voss Noh siis edasi, kui ma paluda
tohia. [Idahel Mathildega ees]

Oskar [tasapäeval Adelele] Siinisa tõab

42.

meie peaamist.

Adele [pa tasa] Puimareisist?

Oskar. Ja.

Adele Ja kas me nüüd ei reisi?

Oskar Ma mõtlen omelit [Adelega ja nele hende järelle tiised paadid]

Kantslein [pöörasti ja pataaselt]. Tulege tädi Röper, andke muile oma säsi [töölal vanainimese käse].

J. Röper Sa oleb väga läkke, mu pois, mõanad sind. Ai, ai! õra nii pigistaja iska aegamooda; käeranned on ju ba natuke närgad ja värisevad. Koositsekümmendviis aastat on sa ilus vanadus - aga muud läkeb veel päris hästi! Õra respect!

24 etendus

Ferdinand Marie Siis mitut teenid

Marie. Noh, härra Winkler, ~~Teie~~ ei lähe laulatuselle?

Ferdinand Ei, ma jääin siia, et luulda; ja Teie peote mind aitama.

43.

Marie [naertes] Mina? Sedas ei mõtta te ometi tösiselt?

Ferdinand Siiski, see peate mille üht woi teist asja justustama mis ma tawitada tahav.

Marie Sääl olen ma uudishinnlik; aga enne annan ma palgatud teenritele juhatust, laud peab ju siia käitama Lähet perekell ära ja tuleb kohale päale selle mõne palgatud teeniiga tagasi, sellega ta ühes lana valmis säel, nimelt järgmiselt: päale selle käetud lana, mis näitelaval on, tunasse well paks käetud võimalikult ühesuurust landa sisse seadasse hobuse raua moodi kokku.

Laiem pool, mis sahest lanaast soos, sätkuse pahemall poole näitelava, tiised pannakse pahema ja parema poole nurkade südg. Laval pannakse täielik service, lilled ja taasid. Kass sõrget vaasi kompweakidega, punireaga ja cillidega pannakse noorepaarile.

määratud platside ette. Siis pannakse
toolid laundade ümber?

Ferdinand. [on sirjutusega juurde is-
 tunud ja paberilete taskust väljavõt-
 nud!]

"Seid armas noorpaar tervitam
 Teil sāral selges önnessilm!"

Hakatuson töesti hää, aga muid edasi
 kõige päält riim solmanda rea jaops
 "Tervitam." "Tervitam, pernitam, perni ta-
 - pagan vätsku mitte üht ei leja, noh
 siis teen et sed amoodi gi saab.

"Ma linnle pilti tarvitam" - see läti
 muid kui edasi: "Teil sāral selges
 önnessilm". "Külm - ei see ei lähe, aga
 "ilm". Käes: Teil olgu ikka hea ilm
 väga kää!

Marie. Noh, kas justa linnelate?

Ferdinand Ma olen täius loos. Ütel-
 ge, Marie, kas te midagi isearalik
 su preili ja härra Schu manni elus?
 ei tea?

Marie Midagi isearalikku?

Ferdin. Kas näituseks preili Adelel mõnda oma elust ei ole, mis Teile oleks silma paistnud.

Marie. Midaagi silmapaistvat? Võib olla tema pruun kleit selle suure ta-baga taga ja pikkade hirmudega, see on silmapaistev.

Ferdinand Ola arvasin mõnda si-dame omadust. Kas preili Adele, näituseks rõõmus on?

Marie Seda ma usuv! Tema on sõigerõõmsam terves majas, ta laulab kui loape.

Ferdin. Julustage aga edasi, seda voin ma õarvi tada His preili Adele siis laulab?

Marie. Ainult peenipesi laulusid, mida mina ei tunne

Ferdin Ja kuidas pruutpaar oma valil läbi saab? Kuidas nad teine - teist nimetavad?

Marie. Nad ütlewad teineteisele sina.

Ferdin Muudugi mõista; aga kas ei nimeta härra Schumann Adelet nõne meelituse sõnaga?

Marie Kuidas te seda arvate?

Ferdin Teie nimi on omistigi Marie, eks ole?

Marie Ja.

Ferdin Noh, kui teil peigmees oles, siis nimetaks ta teil ehn Marien wai Manni sene.

Marie [häblikult] ja, seda ta teel
Ferdin. Härra Schumann?

Marie Härra Schumann? O, seda ei lubaks ma ial. Ei, minu Friedrich?

Ferdin. Ah, teil on üks Friedrich? Kas härra Schumann iseäranisor Adele vastu on, seda teie siis ei tea?

Marie Kuidas peaksin ma seda si teadma? Söka kui ma lampaissi talksin viga, ütles preili, lase olla Marie, on veel valge püllalt.

Ferdin Si? Noh, ma möullen järelle, ka seda tarvitada saab [möulet järelle ja]

Marie

[teemitiile] Na, xui rauangel te olete? O ūe olete ju varsti valmis. Pang ka pohe, palun, nimed rohtade pääle. Oodake, ma aitan Teid.

25 etendus.

Endised Friedrich.

Friedrich [keskelt] Na, männikene, ma otsin sind juba tõkk aega vägis, ja ^{sa} ei tule. Klas ma sind pean aitama?

Marie Tänan väga sinni, abi eest. Kus siis see pudel vini on?

Friedr Missugune pudel?

Marie Na, ma and sin sulle 10 pudelit lahti tegemiseks ja sina töid mulle ainult üheksa tagasi.

Friedr See peab esitus oleva. Sa tead ju, männikene, reppendamine on ikka sinni nörn pülg.

Marie: So? Na, ma suulen juba, pus see pudel jäi.

Ferdin Õige rõõkige nii kõrasti,
see eessitab mind. [Pääras ümber]
Kes saal siis on?

Marie Minu Friedrich, härra Wimler.

Ferdin Kes teile ikka Manni nene
ütleb?

Marie Seesama.

Ferdin Kuiulge õige, orn Friedrich
teie võinsite mille midagi teeme
tada.

Friedr ja seda ma võin.

Ferdin Teate, mis üks tisot on?

Friedr Tusk?

Marie Härra arval, kas sa maa-
lida oskad. Oliidugi, härra
Wimler, Friedrich maalib kõik need
suured kastid vabrikus, mis raua-
lähedad.

Ferdin Olina arvan Musikalist
tushi. Olina tervitam nimelt no-
paari lumetüsega ja saal on lõpu-
nud elagu! Selliks elagups taka-

ma muusika saasmängu saada,
üht tushki.

Kas te ei saa ühte väinest muusi-
ka soori jahotada muretseda?
Olis rahasse purretud, mina mak-
san.

Friedr O, seda saat väga hästi teha.
Kelle tantsime nimell all pärast all
vabiku saalis - härra Doss lubas seda
- siis võiksivad muusikamehed en-
ne ülese tulla. On veel ainult üks
pasun, üks triangel ja üks läots orel
Ferdin Kui te veel trummi juurde
muretssesse, siis oleks pillalt.

Friedr Teie võite päris rahulik olla,
sedä töime tan ma pole! [keskelt ära]
[Teenid, os lava seadimisega valmis on
lähevad sesselt ära.]

26 etendus.

Marie. Ferdinand. Gleichenberg. ^{I.} Luis
Marie [paremal pool akna juures] Juba
tulevadgi tagasi.

Fardin [ülestõistes] Juba? ja mina ei ole veel päris valmis. Kus on siis min poht?

Marie [parem poolle nurga päälle no dates] Siin, härra Winkler.

Ferdin [lähed sinna] Ja kes istub minu sooval? Ah, preili Lerche - see on vaga armas.

Luise, Gleichenberg [tulevad vespelt siss Luise] Lis sõne!

Gleichenberg Sa pääasi: lühike!

Ferdinand [Luisele, partlikult] Oxx preili, mul on iks palve teile
Luise Mis te siis soovite?

Ferdin Ma tahassin noortpaari kullekõega tervitada, aga kohe pääale booni lõni, muidu jõuab õpetaja nimist ette ja ma sooviksin häämelega esimene olla. Ma tahassin aga niiud oma mõtete kaugumises sinna tippa minna [mäitab parem. pool] Kas Teie ei oleks nii lahke ja ei annaksid mille pää-

57.

bouillani ühe märgi? Meie istume
kõru - siin
Luis Waga hää meelega, härra
Winkler
Ferdin. Ma täan Teid [Lähed, tasa
enesele rääpides parem pooli õra]

27 etendus.

Endised iema Ferdinandita. Kantslein, ja Tädi Röper Doktor Lind ja
abikaasa. Kaupmees Boller ja abi-
kaasa, adwoorat Sturm. Sis Voss
ja Mathilde. [keskus jaäl muid-
sett pääle lahti]

Kantslein [Tädi Röperi tallutades]
Tulge aga, tädi, ma viin Teid kohale Teie
soha pääle. [Lähed lana juurde ja
atsib]

G. Röper Kille mii rettu, mu poiss, aega-
mäeda, aega mäeda.

Kantslein Siin on teie soht, palun istu-
ge.

Voss ja Mathilde [astuvad keskutisse,

Nõored tervitavad meid ja soovivad õnne!

Kantslein [d] Mathildest põrvale viies!

Kas Teie rohod ära määrasite?

Mathilde Ja.

Kantslein See oleks parem poolt kui naabriks töötan Lindi pannud.

Kas Teie siis ei traudnuud, et see ini mene mulle vastumeelt on?

Mathilde Ei seda ei traudnuud mõtesti mitte

Kantslein See tähenab, Teie ei mõtenuud seel põale, ekk rog uni teie vasisite - sukulusesk ei ole tarvis hoolida.

Mathilde Aga Bernhard!

Kantslein Mina näen sellis sihlikku haavatust. Ärge siis inestage, kui ma seelole härrale selja pööran [däheb oma määratud no-

hale ja istub nii, magu ta üles!]

Mathilde [põrvale] See igavene örsus on töesti vä capacità atamata.

Voss Alul on isu ja ma usun harrastel ka.

Eümber maa datus? Aga kus siis lapsed on?

Luise Ma nägin härra Schumann ja Adelet õpetajaaga veel rääpiival
Mathilde Oigus, õpetaja ei ole ka
veel siin, lapsed tuluvad siis ühes
tema poisi.

28 etendus.

Endised. Marie õpetaja Holding.
Marie [keskelt, sasa Mathildele] Prona,
 posk casel riisida, kas juba Canale
 võib tundu?

Mathilde. Kohe, ütlee talle, et ta veel
 üks silmapaik ootab.

Marie. Hää [Lähes keskelt jäee õra.
õpetaja astub sisse]

Mitmed suilised ah, sääl ongi
 õpetaja hänna

Kantslein [Fädi Rözerile, kes tema
käest midagi riisis, rõwa sisse kar-
judes] Õpetaja!

Öpetaja [mitte ameti punes, vaid mu
tas punes, valge saelasi demega,
lähed Mathilde ja Voss juurde ja
suuks nende käth? Olimi südame-
lik onnesoor!

Mathilde Siin tänu, öpetaja hä-
ra. Vaorpaar on siil Teiga ühes
tulnud?

Öpetaja Minuga? Ei. Härra Schu-
mann ütles mulle, et ta oma van-
tagasi saadab ja see on ka sün-
dinud. [poörab ennast tisele poole]
Voss [tasa Mathilde!] Mathilde
dapsed peassivad siis siin olema-
-aga nad ei ole veel siin! Eks on ne-
dele mõni õnnetus jutku nud!?

Mathilde Ola palun sind, ole rahu-
line ja ära ehnata wööraid ära
Nad on vist üleväl omas korteris
ma saadan sohe illes.

Voss Ja, nii saab see olema.

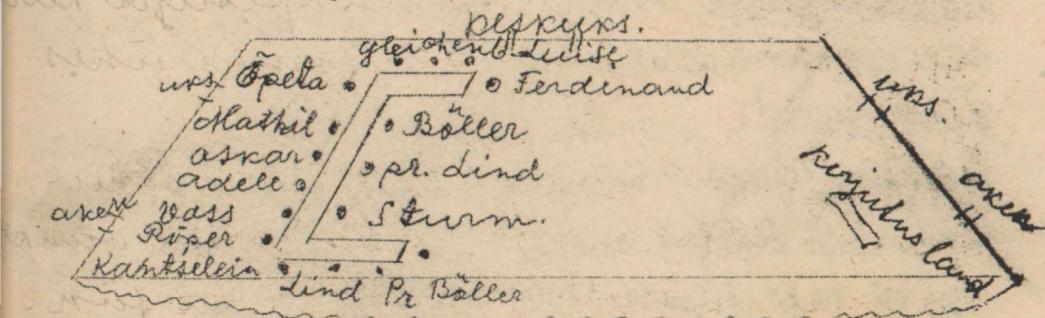
Mathilde Palu nüüdva wööraid is-
tuua. [Lähet pesk ära ja tulib sohe

jäalle tagasi]

Voss [nöwassti] Minu härrased, kas ma tõlin paluda istet votta?

Kaorpäär saab pole ilmu ma.

Koik [Lungivood lama juurde ja istuvad järgmises porras]

[Mathilde ilmus jäalle]

Voss [rahutult] Noh?

Mathilde Ma saatsin Marie üles
Voss Küll sa näed, midagi on juktu-
nuud; mul on paha aim dus, kus
Friedrich on?

Mathilde Wäljas [Põrrat voorastle pov-
le!]

Voss [lähed resursside juurde ja huiab]
Friedrich!

29 etendus.

Endised. Friedrich [keskelt]

Voss [viil Friedrichi kõvalle] Kassa, härra Schumanni tunned ajad ära töid?

Friedr Ei, ta ütles, seda ei olevalt waja.

Voss Mille waja? Kassa telegrammi ära saatsid?

Friedr Te võite pärus rahulin olla, härra Voss, nia läksin kohale telegraafi kontori; aga ametnik ei tahit minud telegrammi vastu võtta, sellepärasel et adressi pääl ei olnud.

Voss Adressi ei olnud? Pümales!

Friedr Palun waadake ise järelle. [annetmale ühe kirjutatud lehe]

Voss [loob], minu teener Friedrich peab härra Schumannni pesu ja riided ära töoma. August Voss [Luminud vihaga, pool kõvasti] Inimne, see täht on ju minu väimehe jaoks, ekk õigem ütelda tema perenassele. Kus teine täht on?

Friedr Sõ volete pärnis rahulik alla, selle sai härra Schumann katte ja oli väga rõõmus selle üle, seda märksin ma joatrakast.

Voss Eesel, see oli ju tele gramm!

Friedr Nee, mäete nüüd, härra Voss, siis ei voinud telegraafvi ametnikule seda pataess panna?

Voss Ma ajan sind majast misema - homme - täna pole! See et sa mu silmist saad.

Friedr [Cahet pääd rapustades respektiivselt ära]

Mathilde [Vossi juundel astudes] His siis on? Hisparast sa siis mii vihane oleb?

Voss Friedrich, see eesel on minu telegrammi Schumannni katte andnud.

Mathilde See ei ole ju kellegi ösne-tus?

Voss Mitte? Noh, küllsa näid.

20 etendus.Endised. Marie:

Marie [ruttu perekelt] Härra Voss! Härra Voss!

Voss [ehmatades] Mis? Õnnetus?

Wöörad [rahutult] Õnnetus? Mis siis juhtunud on?

Mathilde Nõite midagi, palun, ärg äritage ennast ilma aega.

Voss [tõmbab Marie päripidi ette] Ko

Marie [paal vealjusti] Ma poleistasin üleval tiikk aega, aga peegi tee lahti; ei ole vist küll kedagi porteris sees.

Voss Nad ei ole sääl, ma teisisi seda. Mu laps! Kus on mu ainuke laps?

Marie [tasa Mathildele] Pruna, kuiillan kahaneb juba soorini äkas ma vett juurde pean panema

Mathilde Ei, see läuade!

Marie Tlus [perekelt ära]

Mathilde [Vossile] Nad ei ole üleval?

Voss. Ei.

Mathilde Küüd lähen mina xajuba rahutusse.

Voss Seda usun ma

Kantslein [res salv rätti emale juba ette on pannud] Kui ma ainult teeksin, misjaoeks sein lõunas istutaksesse?

Mathilde Rahustage ennast, sõbratoodakse pole lõu all.

31 etendus.

Endised. Teenrid. Pärast Marie.

[Teenrid toovad respekt igal iga kandikun pääl, fassid bouilloniga sisse ja panevad nad vöraste ette jalake wad siis jääle õra]

Marie [ruttu respekt] Härra Voss!

Härra Voss!

Voss [rihaselt] Kui sa veel xaks korda härra Voss ütled, sis käib su väsi kalwasti. Olis sa tahad?

Marie Üks ekspress täi sellu sirja, ta

ütlus, ta oleks juba ennenalt tul mud, aga ta olevalt ootama pidanud suni rong ãra läkes.

Voss [xixist noja marie käest] Anna sicia! [Loch] Kleie pidasime paremaks, sella katessa asemel juba pool polm ãra reisida ja nimelt mature kangelmale kui Stallesses, homme oma esmärgile lähemale olla. Siidamelik tervitlus armsateli wanematele ja soigi le puema võõrastele. Oskar ja Adelle Mathilde Feodoris laste poest?

Voss [röhutult] Fah- säh! [Lannat temale sirja]

öpetaja. Nah, härra Voss, kas Teile sonuvaid on?

Voss [lava juunde astudes] Ja öpetaja härra ja minu harrastad, ootamata juhtu mine, see tähen-dab, eesitus - lastel oli nimelt nõun täna õhtu puemareisile minna, aga nad on sella aja-

61.

ja eksinud, see tähendab, mung on
liiga värds läinud - nad on juba
sell pool kolm tötnud.

Wöörad [läbi segi] Ah! pui katju ! See
on aja wöörastaw ! Imelin !

Kantselein ! See on kuuimata hoo-
linnatus !

Dass [Mathildet väelustades] Mathil-
de, ta on ära, - meie oleni lasteta
võised lapsed !

32 etengus

Endised. Ferdinand

Ferdinand [paremal pooll peeskelt ük-
sest, leueitus käes, Mariele, sis peie-
gu peeskelt ära tahab minna] Pit !

Marie ! Kas bouillon juba laual
on ?

Marie juba ära, minud tulib kow.
Ferdinand Odake kowigasse
tulen mina [Ta tornial oma poka-
jurolle ja loob, pilkusti palbe-
ri pääh kaitset]

Teid armas noorpaar terwitan,

Teil slges önnes sārat siem

Ma lühle pilti tarwitan

Oh oless ikka hõä teil ilm!

[Seltskond hankal Ferdinandil ilu
engemise juures enne tasav. noormu-
sits ikka valjumini, kuni see vili-
maks naern plaginoks muntub,
ja füüavad läbi segamini!]

Bravo! Liurepäriline! Elagu!

[Ferdinand hankal rassava üle-
rada ikka valjumini raiõri mo-
doss läheb tema juurde ja hojas-
käega ta sun kissi. Kui selts-
kond „Bravo“ ja „Elagu“ hinnab,
kõlab rõvalt paremalt poolt toa-
tust, mõne pasuna ja trummiciga]

[Eestriie laang!] 100

Teine vaatus.

Teine tuba Vossi juures, reskursse ja kake kõrvalussega. Paremalpool ahi, selle sõral sohva, laud ja saks istet; pahemal pool ees aken, selle-sõral õmbluse laud ja mõni iste.

1 etendus

Mathilde. Marie

Mathilde jäta juba sord see hulu-mine, ja ülle selgesti missata-hast.

Marie [muksudes] Kui tõdrukuna ikka truusti ja auvastik oma pohest oleb täitnud ja peab ennast siis naesterahvaks hünda laskma, see on ameti liig!

Mathilde Kes hüljal sind nii?

Marie Noh härra Voss-praeju rõõgis. Härra tulि sisse, muusikis natuse aega ümber ja süsisüs misjäelle põhja olla sõvenenud. Oli na vabandasin enast ainult sellega, et ma ütlesin, midaagi ei ole

põhja sõrvenud, härra voss, natu
piima sees ille. Siis sargas härra
minu kallale ja karjus: Sa valetta
sa oled häbermätt ja naesterakko
Kathilde. Sa aritasid härral vist u
ne wallatuma vastusega.

Mari. Klina wallatu? Prona i
vad ameti, et mina enesel kuna
rumalat vastust oma sakstele ei
luba anda, et ma ennast ikka
viisakusega ja tründusega ül
mäitan. Prona mälataad vist
püll veel, kuidas ma ennast rõö
mustasin, kui Teie miieva talvel
maha sunnusite ja arvati et Teie
käeluu olle mordnud ja pärast
tuli väljas, et see ainult nicas tuis
on, mis mina lohti siia sisse öör
da..? Ja kui väga moe ennast rõö
mustasin, kui meie hää preili Ad
ennast ära piimas - pisaratega si
dames rõõmus tasin ma ennast h
mini veel, kui see mullt enusele o

juhtunud! Mina vallatu? oh ei!

Mathilde Härna ei mõtlenud seda veel sa sugugi nii pahasti, ta on nature õri ja tud, sest et ta ennast mitte päris tervi ei tunne ole vat.

Marie Ma olen ju ka häamelle ja tähelepanelikussega valmis kui saksad mitte terved ei ole - naagu eila, kui proua sülmade jalgade üle kaebas ja mina ilmsel kaskimata soojad pudelid sängi paan. Aga misparast tules härra voss nüüd ikka rõõki? Sedä ei teinud ta varemalt kunagi? Silju ti sõi - mas härra jäalle, kui ma neerupraadi tööin. Sa armas fumal, ma li väi sinna midagi parata, kui ma lihvisule ütlen, et peab muell ühe pintsu alles hoidma, ja ta ei tee seda mitte

2 etendus
Endised voss.

Voss [keskelt] No mis siin on? ^{te}

Mariel Kas sa ehr minu nae-
sele lubad?

Marie O ei, härra Voss, ma taha-
sin ennast ainult kaitsta - pro-
wöib ju järelle vaadata - et pöögis
midagi pojja rõovenud ei ole

Voss Sa lubad mulle omesti, et m-
ama majas sõra järelle vaatan?

Marie Mulle ei tulle midagi
meelde härrale midagi lubad-
takta, aga keetmise asjades
pean ma omesti ikka proua-
räöökima. Härra wöivad ju ka
eksimise wüsi eksida, nagu hie-
juti kaardi parti juures, mis ikk-
järesti sakite juures on. Kui
kaardi tsirkus riimati siin oli, üt-
sivad härra Voss, mina olevat sa-
tuli salatit halva öliga teinud,
ja see oli omesti seesamoi öli, mis hä-
Voss noorele prouale saatis, ja mille
proua Schumann mulle kolm pude

lit sandis, sellepäras t et ta ei tead
nud, mis ta nii palju Profence-öliga
pääle pisti hakkama.

Voss. Lumal lori!

Kathilde. Nine nundi jäalle riöxi.
Voss. Ja too mille üks pendel soodat
Marie. Kas see sel uus wesi punase
silduga on?

Voss. Ja.

Marie. Llus. Ükste pean ma ainult
 veel üttema: sii härra Voss, võib
 olla pahane minu päalo on, armu-
 padeduse pärast Friedrichi vastu.
Voss. Mis?!

Marie. Sellepäras t et härra Voss on me-
 ti pahaniise juures ütlesivad, et
 Šei peig meest ei soovi, - siis peaksin
 mina - nii katja kui mul ka on
 - teist sohta ösima. Ola ei luba
 enesele muidugi midaagi komblu-
 se vastast, aga täiesti südamlis-
 tust igatsustest ilma olla, seda
 ma ei saa. [keskelt ärat]

3 etendus.

Voss. Mathilde.

Voss [edasi tagasi sõndides] See on ka juba liiga vanu majas ja arvab enesel õiguse olevat tuntud.

Mathilde [istub õmeline eava ja de ja võtab töö käsite] Oh ei Marie on päris viisavas, korralik tundlik.

Voss Ma ei tahka aga põhja kõrvenud sõõri eavale saadas.

Mathilde See tuleb meie juures hava riigalt ette. Olla ei saa sugugi are, suidas sa selle päale tule sõõri minna ja nina põttidesse pisti?

Voss Ma voin ameti gi maja pidomise järelle vaadata?

Mathilde Seda võiksid sa minu hooless jätta, varemalt ei olnud sul sellenii sugugi aega!

Voss Okuidugi - varemalt olivad mu

mu õri mured, aga nüüd olen
ma ju puhkusest.

Mathilde Lohates! Puhkusest ei näe
ma siil paeju

Yetendus

Endised. Marie.

Marie [kuskelt], töob vandelaina
pääl puidel soodat ja kaasi ja
paneb sokka Carrä pääle!, Siin on...
see sodivesi

Voss Soodavesi!

Marie [lahkelt] ja muidugi non-
da ma ju ütlen, härra Voss, siin
töö on

Voss Exaredalt! Seda ma mäen ni-
ne!

Marie [ära minnes!] Kuidas ta minu-
ga ümber kääb! Nagu olesin
ma mõni tüki vast vabrikus, või
mõni kauba park! [neskell ära]

Yetendus.

Endised ilme Marieta,

Voss. Ean klaasi täisvalanud ja joo
Kathilde Kas sa mitte liiga palju
 ei joo? Täna hommiku sa joid
 juba ühe pudeli?

Voss. Aga mitte soodat vaid sel
 si. Tohter keelas mulle veini see
 ja õlee, üliüldse alkoholi ära,
 pean ainult terget mineralveelt
 jooma.

Kathilde Nu ja kui sul jänn
 aga sa jood tõrve pääv?

Voss Ma ei joo mitte jänn parast,
 joon oma haiguse parast.

Kathilde Ola palun sind, ang
 ära omale omali iska ette sujut
 et sa haige oleb! Olis sul siistä
 jälle vigas?

Voss. Ette sujutusest ei voi juttugi
 arsti õpetuste järel otsustades ei
 minu seisukorra tösiduse üle eno
 mingit rahalist olla). Ola pean
 kõik aritavad joogid ära jätm.
 Pean igapäew künnekuulat samu

71.

kondima. ja seda ma ka teen. Ma laenasin Bölleri väest, kes mineva aastal sellesama haiguse pärast Marienbad'is oli, ühe sammumüöt. ja üle nonda nimetatud Pedomari. ri Enäistab sella! seele järel kontrollin ma muid igapäev oma täi- mist

Mathilde. Muistagi on leikumine vabas õhus sulle kasulikum, aga seda saarsid sa peik, siin uue Falkenburgi kolikkime - vähemalt swess. Selle otsastega otsid sa ju ka mõisa? ja sa saebad pää- le seele veel, et valitseja sekuugile ei kõsta ja sind petab, misparast sa siis ise sora järel ei tala vao- data? Ma rõõmustasin nii vaga maaelru üle!

Voss famiiduagi, seda raiāgiel sa muulle aga muidu ette, sellipäe- ras, et mul sinn pärast see uus paekas on. Ma oleksin sellul suvel

pa maale läimud, aga Adele ei tahtnud ühes tulla.

Mathilde. Muidugi mõista, sest Askar õrast mitte ei tahtnud või jaäda. Sa ei taha ameti noorelt seet nõnda, et ta esimestes abiellundes, ilma mõjuva põhjusest oma mehest lahkuda tahab?

Voss. Härra Schu mägn oleks just kuns, paarips päevans neile wörtsile voinud tulla. Kui palju algoleks juba leidnud.

Mathilde Kui sa usud, et tal sellis küllalt oleks olnud!

Voss Niks mitte? Ta ei või ameti nõnda, et mina tervens suureks oma lapsedest lahkun? Ülepäici, oma arvamises härra Schu täni ühe olen ma väga eesinud, ta on hoolimatta ini mene, ses, selle asemel et Adele soovisid täita tennale oma onanasi st pündwak ilmavat aadet pärile

sundida tahal.

Hathilde. Adele iseloomule on see väga saslik, kui ta teise taktist tätelepanema harjub, ja see on väga häa et Oskar seda tagast järelchäikks teek, mis sina tegemata oled jätnud.

Voss [jünga?] Klebel, kes oma noort maist armastab, on rohuseks, igat oma naese soovi täita.

Hathilde Cha ei mälta et so minnu vastu sunagi niisuguseid vaa-teid, teoks olles tennud

Voss Need olivid seogni teised duol aga mis teeb härra Schumann? Ta astus mille avainut vastu, kui mina Adele eest muretsen. Saps rõõpis juba mitu kooda soovist mit operit näha kuvata saada; ma muretsen taale üleilal öktoos loshe esimeses rongis ja kui ma teatrisse tulen, istub loshes minu venel oma poleme tütrega, ja mille

jää veel naturee ruumi polnand
mas reas. Kui ma natukese et
poole ille ääre sunardasin, nä
gin ma all parketti oma vau
meest naeraga istuvat. Ja mis
ta mille vastas, kui ma tuse
päeval tema käest aru pärisin?
Temale ei näita ella see sünni
näitnud olevalt, ennast esimese
rongi lõches laians teha, ka ob
tal juba parkett piltid telliti
olnud. - Võib ju olla, et tõrvi
Schnemann esimesesse rongi ei
sünni, aga minu tütar suna
sinna!

Kathilde armastunust, sa
pead omati pord selliga harju-
ma, muret oma tütre eest sööge
esiti tema mehe hooleps jäätma.
Voss La siis ta selle all kannab-
tab?

Kathilde Sini lapsel on selle juu-
res väga häia, selli päiale võiol

75.

juige olla.

Voss Sa oled väga liikese nā-
gemisega ja ma loodan parem
oma siemade ja oma tund mu-
se paale [Ta on suureli seele etendu-
se ajal pea aigu lühjas sjoonud]

6 etendus.

Endised kantseleinõunik

Kantselein [frakis ja valge lipsi-
ga] Tere!

Voss Tere Bernhard.

Mathilde [ülistanudes] Tere.

Voss Sa oled ju frakis? Feed sa voo-
russaikusid ülemuse juures?

Kantselein Ja muidugi, kell raks.
Tuleks kummard lähem ma minis-
terial - direktori jutule.

Mathilde Ministerial - direktori
jutule. Kas täname või?

Voss Ja? Kas sul sala - nõunik
nord näes on?

Kantselein. See ei ole teie paott

sugugi ilus, just täna selle üle nalg heita.

Mathilde. [pahaselt] Meie ei heida ju sugugi nalja [istut jälle]
Voss See ei ole ju sugugi mitte vaimata, et sa aumini mis oleksid tae mud!

Kantslein Võimata? O ei, see oleks koguni laomulik, see oleks ainu siigete nõudmiste täitmine. Ag minust on mõoda mind uud ja ma nõudsin direktori jutule vötvlisit, et käedat paeldust tösta
Voss Sa tahad paeldust tösta?

Kantslein Kas see sinn arvest ei ole? Muidagi, mis see selle korda läheb, kui sinn vendas hoiwatarse ja nõvrale jäetarse, otseda Winterfeldi, kes ameti poolelt pakk aastat noorem on, kuminas, sala-santsleinööuni suks töstetarisse ja mind mitte?

Mathilde Teie ametivend Winter

feld? Sesama, selle pojaga Fanny
mineva sun ennast õra sihlas?

Kantslein Sesama. Kuidagi mõis-
ta ei või seeest pihlusest mind eka-
juttrugi olla.

Mathilde Võored ini mesed on-
mataavad teineteist aga väga).

Kantslein Tahate te sellega ütel-
da, et minu tütar mind mitte
ei armasta? Sa teab, mis ta
mulle võlgu on, ja saab hääle ne-
ma nisuguse mehe minjas olla,
perstema isa sulul omale arvuni me
välja melleitas.

Voss Sa ei peaks selles ajas mi järsk
olema.

Kantslein Õmetamise väär kui
leplik loomus sul on, kui asi mi-
nu haava misesse punitub.

Voss Ah, sinuga ei saa ükt raku-
list sõnagi rääkiida. [Kölis tas]

Kantslein. Kes saab siis hagedaks?
ameti sina ainult; ma olen selle-

ga aegamiseõda juba harjunud, si
mu hammustavate ja teotavate
pääletusngi miste pääll külma u
listess jaama

Voss ja muidegi, mina ham
mustan, mina teotan tind. Se
on liigutaw.

Fetendus.

Endised Marie [Kunelt]

Voss. Marie, vii see tühi pudel ära
ja too muelle üss pudel apollina
rist.

Mathilde [Letteheitvall] Aga ang
Voss olis siis?

Mathilde Sa ei pean ameti mitte
mii palju vell jaoma

Marie [läheb sõrja pudeliga ära]
tuleb varsti jäalle tagasi!

Voss Ma pean, ma tunnen kuidas
äritus muelle kuni südameni tä
seb.

Kantslein Ara ennast Jumala

päast, veel minu päast, veel minu
päast ärita, ma jutustasin seda
aja Peile ainult sellepäast, et ma
arwasin, et see Peid huvitab. Päale
selle tulin ma ka et sind laste eest
täanada

Voss Ei ole põhjust.

Kantselini Arvad sa? Ohudugi,
kui ma selle häis päale möullen,
missa tegid, kui sa sisse astu-
sid ja et sa siis jälle kui nädra-
meeline välja tornasid, ilma
et sa meiga kolme sonagi oleks.
sid näaki mid-

Marie [keskelt teise puheliga, mida
ta lana päale paneb?] Siin on see
Pellinairessi van

Voss Apelli naris.

Marie [wäga tööracikult] Noja, non-
da maju ka ütlen, Siin ta on
härja Voss!

Voss Ja jah, mine!

Marie [lähel päädwaningutades peskārat]

8 etendus.

Endised ilma Marieta
päast Ferdinand.

Voss. [valab vett seasi ja joob]
Klathilde Kas te siis istuda ei
Kantselin Teil tuleb paunis hilj
meelde mille seda ettepanekut
teha.

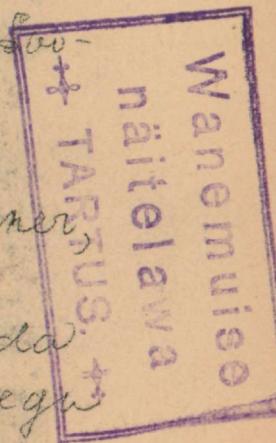
Voss Noh sa võissid küll oma ve
juures sa ilma palumata istu
Kantselin aja, seda ma võissi
küll, aga see tuju, milles ma p
guolen, peass - kui Teil selliks
tegi osavõt mist oles, - minu i
musekond mist vabanama.

Voss Sul ei ole oma õrnusestundi
musesse ühtegi tuju tarvis, selle
registri tömbad sa igas tuju la
Kantselin On siin küll mitme sug
te registri tega inimesi; jämedaid
keeli, mis kontrafasei päälle tõm
ma tasse, ei saa viinli päälle
tõmmata.

81.

Voss ja sina oled nüll see örn viul?
Kantslein Paris õigus, armas August,
ja sa ei tohi imess panna, kui
minu peenemad seelod mõnikord
satkevad, kui sa oma contra-bassi
puugnaga mende püüal mõid. ^{soo-}
viin Pelle lõbusat püha päeva
[soorab usse poole]

Ferdinand [reskell] Alandlin teenet,
härra kantsleinöönenik!
Kantslein Alla tean, et ma seda
enam ei ole, oli päris ilma aegu
seda isikaralise rõhuga ütelda
[reskell õra]

Getendus.

Endised Ilma Kantsleinöönu-
nistu.

Ferdisen [imestades]. Mis? Mis siis
härra nõuniku viga oli? Lastul
ettepoole? Pere, onutütar, tere Voss.
Voss. Lühidalt? Pere. Eksuvale? La-
üüs armas külasine!

Mathilde Kas te ei istu siia m
nu juunide?

Ferdin [istunder] Nihkss siemapsilg
pui te lubate. Ma teen täna m
melt visitisid, ma pean pühapä
va sellesse tarvitama ja siin on
alles kolmas käik. Nul on täna
önnetus, ma leian näin inimesed
sedust.

Voss See on veel süsi laval, kas äm
tus teie pool on?

Ferdin Kuidas te seda arvate, arm
Vass.

Voss Ma pean ennast vabanda
ma, ma pean välja minema.
Eraatal pedometrist! 2000 sammu
- mil on siis veel 800 käia.

Ferdin. Kas ma teid suhugile söid
tada ei wöi, minu vanuse ootab u
se ees.

Voss Tahan, ma ei taha mitte täi
ta, vaid käia.

Ferdin Saewas on pilves, varsti harska

Sadama.

Voss ükskõik.

Ferdin [näestöötest] Palun, armas Voss,
ole üks siema pikk, ma tahab Teile mi-
dagi näidata. Ma saatsin minelt
oma „Roosid ja orkad“ ka Oskar Blu-
menthalile ja sain tema näest väga
viiresaka vastuse, ta kuidas isearanis
raamatu pääl surja ja rõidet.

[atsib hulgat kirjade seast, mis ta
kirjataksust välja võtab.]

Kuhu ma selle kirja münd olen pa-
nnud ole? Kas ma ta Löwensteini de-
juurde munustasin?

Voss õige ennast ilmaaegu vää-
wase, mille ei ole alga.

Ferdin Ma töon selle kirja pärast, Teie
platü seda lugema, ma tahan ju,
kui osavõtlik Te minu vastu olete;
kui miele sa kaugele sugulased
oleme, Teie töendasite sida moisa
ostmisega.

Voss [vihaselt] Teie ei pea seda mille

isoka meelde tuleetama? Kaste mõõ
pilgata tahate? Nul ei ole min
august huvi tust Teie jaoks ja Teie
letust jaoks veel vähem. Teie pulm
lumeletus pesitab mul praegu veel
hus. Jumala ga! [Lugedes] 200,
3,4, j.n.l. [Laheloma sammusid
lugedes perek. õra]

10 etendus.

Ferdinand. Mathilde.

Ferdinand [Haavatud] See on ameti
gi nature liig! [Istub jäalle Mathilde
kõrval] Kuidas võib ameti; vass mi
mu lumeletuse ille nända rääksia
kuna ta meind võib olla sugugi lu
genud ei ole? Ma ei paiks võib olla
kui ta ütles, et ma kaupmekess ei
ka voi et mu sigarid talle ei mait
aga nii alandavalt minu lume
tuse ille rääksida -

Mathilde Teie ei pea seda pahaks pa
nema, armas Ferdinand, aga mina

ei pea seda sa mitte öieti Teie elusutseks, leuletusi teha.

Ferdin. Minu elusutseks? Ei, minu elusutse on spiritus; aga see on jõvminu ainune troost.

Mathil. Kui sangel õe siis Luisega alete?

Ferdin. Kui sangel? Nul on juba jälle rahuksa laulu val teise soole jaoks valmis. Paul Heyse viijutas mulle: armas mormees, harju tage, ainult sindlasti edasi siis - (ötsib piiga)

Mathilde. Ma siisin, kas Te duisse juba armastuse awalduse ole- te teinud?

Ferdin. Olna Luisile armastuse awal- duse teinud? Kuidas ma sida ju- gessin? Kas ma tokin talle ütelda, et ma teda armastan, kui ma pole juurde lisama pean, et ma te- maga ialgi abiellusse ei voi astu- da?

Mathil. Aga kui teisi posilasi ilmub?

Luise on iens, haritud tütarlaps
ja mitte päris väene.

Ferdin Luise on seni kõik kõikla
sed tagasisaatenud. Ei ole ka mu
sedagi tulnud, kes raha poolest
minu ligigi oleks saanud. See
tõesti viisa kuseta vossist.

Mathilde Kas siis Teie isa aijas
teab?

Ferdin Minu isa? Ta ainult pi
et ma sedagi armastan, aga ke
seda ta ei tea. Ta tahab ju selle
meelegorbeda, et ma mäist vaban
arval, et ma siis rohken õriga tõ
mist teen; aga kui ma temata
paneku teeksin ema Lerchega
guss heita, siis sehpiks ta selle
gerti ära.

Mathilde Te olete varflixum kui ta!

Ferdin Ah, armas onntitar, kui
ja ise ema Lerchega rahu jäak
üleme, minu isaga, aga omotelt
eneti missugusesse seisukorda

luisse sattus, kui ta minu naene oles. Oma tulvuskonda, ei saa omesti muuta ja veel vähem võisim ma oma naisest nönda, et ta oma emaga läbirääkimise lõpetab - eks ole? Mis ütles, mäituseks kauba-nõuniku proua - noh, ma ei taha nimedil nimetada - mis ütlesid mõie seitskonna naesterahvad, kui nad ema Lõrohet minu talongis leiaksivad? Arvate teie, et halvad näljad ja pisted luisse ja ta ema pohta tulemata jäävad? Kas mo peaksin oma naesele seda valu sünnetama, ema ema piiskarist näha? Ja see ei jääks tulemata. Tae poolset, see ei lähe mitte

Meesendus

Endised. Adele. Oskar.

Adele. Liivalja ninesuks riides keskelt, tööle! Oskariit enese järel! Ainsult silmapilgus, mehikene, misugust

muutu ei ole, ma tahab ainult eesilma sirjalinnude tunnistusteta.
säest süüda, suidas talle minu siin. Ferdin. Ja, Teie olete mille soguni teist-
meeldib. Põre, härra Winsler Heataob
man. käl!

Mathilde Noh, kas tahate välja minu aru, suidas Teie temaga õris, kui
Adele Häärtsib, mõneid häädälised
säigud, mida veel võlgu oleme. Kuidas Oskar läbi saate?

Mathilde Ta on lihtne ja maitse-
ja sünnet suue väga hästi. Adele Oskar sa võid nähia alla,
an ka siin maitse.

Ferdinand [kes Oskari juurde on läi-
ja sellega näänitud on] Kas ei leu-
ka, et see Vassist uusakuseta oli

Oskar [häeratades] Ta ei mõelnud
küll mii pahasti

Ferdin. Kui ta ümber midagi ei tu-
siis ei toki ka otustada. Loodake min-
naitan Teie ühte sirja, mida -
[haaval taskujärele]

Oskar Ärge ennast väewave, arma-
Winsler, Te teate ju, ma usun Teid

Ferdin. Ja, Teie olete mille soguni teist-
suguse lõomuga, kui Vass, see on töri,
palju lahksem. Ola ei saa sugugi
arv, suidas Teie temaga õris, kui
läriosanikuga läbi saate?

Oskar Minu õi on ise väewa näinud,
et seelus abinouu leida

Ferdin Kuidas siis?

Oskar. Teie teate ju, mina töötan
õris iseseisvalt, paragrahu suus
meie lepingus annab mille seelus
öiguse. Võib alla, et papa Vass'ile see
paragrahu suus nimod enam ei meel-
di, aga ta on juba kord olemas.

Ferdin Voss vihastab ennast ja üle?

Oskar [algasi sehitades] Võib alla!

Ferdin [kõrvale] Häid siin, seda pean
ma melle.

Oskar [on sella väadannud] Adele!

Adele. Koha, mepeskene. [Tasa Mathilde] Kas sa ei saa poolel varikor pra-

darvitada?

Mathilde [naerdes] Kuidas?

Adele Nu ja isa saatis mulle jäll ühe ilmatu praadi. Ma ei vör omende paari inimesele sestāna öhmeie juurde tulvad, pool vasi pāl lauale panna? Ta peass mond omeli ise oma majataltītuse eest hoolitseda laskma.

Mathilde Ülle Talle seda omeli -
Adele Ei, ma ei taha ^{teha} haavata, ta mõtles seda ju nii hästi. Sina peatalle seda selgesse tegema.

12 etendus.

Endised Voss.

Voss [keskelt] Juba jälli sadab vihm ja mina olen väewalt nelitukat sanmu kāimud. Vaata, Adele, mu sindamelaps. Kas te meie juurde joät?
Adele Ei meie läherme kūlasrākku tegema.

Voss Aga vihma sadab ju?

Oskar Klōonda veori meest leidub ikka

Voss Codaxe wähemalt veel nature.

Ferdin [kuna ta oskariga jumalaga jaamid, Mathildele] Jumalaga, ammu ja, ma sõidan Löwensteini-de juurde tagasi, jättoon selle kirja, See peate teda lugema [adelit] Hägemiseni, proua Adel, xuni öhumi.

adelle Ärge hiljaks jäätge.

Ferdin Ei ma tulen varagi, [tasagi] ma loen Teile enne pui teised tullevad mõne uue luuletuse ette. [viisikalt pummardades] Härra Voss-

Voss Jumalaga, suru luuletaja.

Ferdin. [ära minnes, enesele, ähvardades]
Na, oota! Igatahes! tulen ma tagasi, et moju oma siemaga mäha.
[keskelt ära]

13 etendus

Endised. Ima Ferdinandita.

Voss Aga, Adelle, ma näen nüüd alles, kui ei ole ju see sübar paas,

mis mina selle saatsin?

Adele Ära ole kuri, isavene, ta on
askarice liiga siemapaistev.

Voss [teravael] So? Kübar oli Teile
liiga siemapaistev?

Aspar Ja muidugi!

Voss Kuidugi sellepäast, et mina
ta väija otsisin?

Aspar Nõtte sugugi. Kübar on u-
enesest ju õige iens ja muidugi
moodis, aga ta ei suurte noorele
maisele, kes igalpool silma ei tä-
ha torgata.

Voss Mis pärast ei peaps Adele nõttele
silma tõrksama? Sellest ei saa mä-
aru.

Adele Ei, isavene, Asparil on eigu
see kübar ei suurte läestri mulle.

Voss [kõrvale] Nagu orja on ta teed
väljaopetanud! [kõrvasti] Pääle
selle, armas häna Schumaxx, sain
ma täna kaugini ineliku kirja
Hamburgist Backersi äri poolt,

elle üle peame ometi rääxima.

Oskar Häämeega [issit parem pool!
Adelle Hääadel on ári asju öienda-
da? Siis lobisen ma nii kuna emaga,
ka void melle järelle tulla, Oskar,
kui me minema hakkame Lollathilde-
ga rääxides pahem p. ára]

14 etendus.

Voss Oskar

Oskar Noh? --

Voss [kes vahepääl áridatust edasi
tagasi on sündinud?] Noh, meie ase-
nik Amerika jaoks, Janos Bäckers
Hamburgis, surjutab mille, Teie olla
temale teada andnud, et Teie
sunnitud olete, teda meie osani ku-
sokustest vabastama. See on küll eksi-
tus?

Oskar Ei, see on páris õige.

Voss Toidi? Siis lalakassin ma pooge
pääll Teie säest, riisida, riidas Te
ülle päälle tulite, mii tähtsat árilist

muudalust ette võtta, ilma et Te m
le sõnagi oleksite tausevaid.
Olete Teie selle äri põemees? Ma a
wasin, et Teie äriosanik olete?
Oskar Minidugi, armas äiaaja
aga Te teate süll, et meie lepingu
kuus paragrahvi mille õiguse ar
igat ärisse suutuvat riisimist ill
siirwall ^{andis} ja votsustada.

Voss So? Siis nii viisi mõttete Teie se
paragrahvi tarvitada? Siis pean
ma Teile ometi selges tõegema, et
ma eneselle seda pakkuda ei lan
dakot Backers on juba rahvosa
aastal august Vassi äri asemik
- seda Te teate - ta on tähtsat üle
mere asjaajamist minu ja osjat
rahvoleemiess juhtinud, ja ma
soovin, et ta oma sohale jääks.

Oskar Ola saketsen, et ma Teie so
vi läita ei saa, ma olen juba tei
agendi meie äri asetööriks Ame
rika jaoks leidnud.

Voss [vihaselt] minu selja taga?

Härra Schumann, kes andis Teile selleks õigust?

Akkar Paragraphus suns?

Voss Oo, see paragraphus suns! Idähe lana jumde ja seeb ruttu klassi vell? Ja kas annate mille ebat ka põhjused teada?

Akkar Muidugi. Bäckers spesulerit börsel.

Voss See ei ole õige.

Akkar Palun andess, minu teated on päris kindlad - ta spesulerit koosiniväga õnastult. Aga kui see sa nii ei oleks, mells, kes nii kergeteelsel visil äri ajab, kes ema- ja vob olla ka voorast varandust mängu pääle paneb, ei või korralikku saabamaja usaldusmees olla.

Voss Bäckers on aumees, ta on perekonna isa, ja ta sirjutab mille, et tervet tema wölausaldus kaduma läheb, kui tema pääst praegusest silma-

pilgul asemiku soht ära võetavse.
Oskar Ma austan Teie inimeste ar
maslavaat meelust ja olen õa seda
Teiga ühel nõul, et Teie harrastab
versili tema senise väewa eest tan
võlgnele, aga ma ei tahada seda völ
ga meie äri diusa nimel ja mäst.
Kui Bäepers oma sahlaste spesu
latšioniide ohvriks langeb - ja ma
kardan, see siinib õige peav-sis
voime me ju abinomad üle, kuidas
teha soos arupida da aidata.

Voss O ei! Kina ütlen, et see August
Vessi äri aunga sonku ei lähe, kui
aju üleüldse mii vanale minna
lastasse. Kas saate are, harrastu en
osanik?

Oskar Ja mina ütlen, et see August
Vessi äri aunga sonku ei lähi, kui
ta karditavaat spesulantide oma ase
miski laseb olla. Kina esitan van
lastarvitajate ees äri ja päälegi Teie
enese taktmise järelle; see ei või siis

üuswastu Teie saakmisi olla, kui ma
elle äri ann, mis Teie nime kannab,
jūn analal hoida. - Noh, ma näen,
Teie saate minust ann. Hääd hom-
misest [Parem alle poole ära]

15 etendus.

Voss. Marie

Marie [kiri väes, keskelt] Härra Voss,
härra Voss.

Voss [vihaselt] Ollis sa falad?

Marie. Siin on üks kiri - olevalt autodi-
ne, üles kirja looja [annab Vossile
kirja]

Voss [teeb kirja lahti ja loob] Paragraphus
kuus. - Ollis? - Paragraphus kuus, öhka-
nise-märgiga - muid midaagi?

Peab see nali olema? Tahab keegi mind
pilgata? [Marie] Kelle väest see kiri
on?

Marie. Kirja looja väest.

Voss. Kes ta temale andis?

Marie. Seda ma ei tea.

Voss Et sa nümal oled, muidu
sid sa seda riisimud [Enesele] ja
paragraphus kuni teel mind veel ke-
ges, mul töuseb veri põha, kui m-
ta päale ainult mõistlen [Rebis ja
peruks ja viiskab tükid põrandale
Marielle pudeli päale naidates!]
see pudel ära ja too mille Karlsba-
nett. [Haabat läbi akna välja] ja
sadab sii oavarrast, ja ma pean
4000 sammu ära käima (001, 2, 3, 4)
[Lähet lugedes paremale poole ära].

16 etendus.

Marie siis proua Lerche
Marie Kuidas harrastat muut-
on - see on töesti imelik! Kas see si-
paljust see joomisest tulub? Siis on
Friedrichil sagunid õigus, kui ta
mitab, et veesi soige kahjuliseum ja
inimese organismustele on.

Pr. Lerche I pääd läbi resurse pes-
Noh, Marie, kas süssiste?

Marie. Jeesusene, selle unustasin
koguni õra. Palun astuge aga sisse.
Pr. Lereke [tanni ja rätikuga astub pes-
selt sisse]

Marie [koputab pahemale poole ükselt,
aval selle ja küsib] Pronav, ema Lereke
tahab Teega rääkida.

Mathilde. [parem p. taasi] Ema Lereke?
Marie [pr. Lerekele] Prona ~~füle~~^{viit} kope
wälja! [wötal pudeli ja klaasi ja lä-
heks peeselt õra]

17 ebendus

Prona Lereke Mathilde. pärast Voss.

Mathilde [paten poelt] O, pronav Lereke,
Teie fülete mille külassse? Seda ei
ole ju enne milleagi olnud.

Pr. Lereke [kohtmetult] Seda siel mitte,
aga, - pronav Voss on ju nii häid ortja-
ja sis taktsin ma ise järelle küsida,
kas Te selle sissetekitud punwil-
jaga täiesti rahul olete?

Mathilde Muudagi, Teie juurest saab

ju ikka hääd saupa.

Prona Lersche Röömustav kuidas
Mathilde. Kas Te ei istups? Teil
 on melle mähtavasti veel midagi
 mund ütlelada?

Pr.d. Armuline pronna on väga last
 oleks kull - ma tahsin eneselle veel
 ühte süsimust lubada.

Mathilde Alge nii häää, palun! pa-
pus pr.d. Toosi ja istub ise sohvale

Pr.d. Prona Voss teavad eba, mul on
 kaks last, pois ja tüdruk. Emil on
 ju Teie juures õris ja Luisel tundet
 Te ju ka. Kui mu mees õra suri,
 hankasin ma punviljaga saapema.
 dia õri läässin väga hästi,
 kui mu mees val eas ja tööd tegi,
 aga ükski ei uskunud ma ükski
 õri enam edasi pidada. Pun
 viljaga kompleniine on ennast
 ka üsna hästi õra tasunud, mõi
 on oma häää sisse tulen ja lapsi
 sin ma ka korralikult koolidada

Pojal on hää soolt ja ta saab küll ka edasi, aga minu druse -
Mashilde Teie tütar? Ma arvan,
 erieel luisel on hää sisse tulen oma tundidest?

Pd. O ja, seda sihl. Et ta nii väga tahitis, saatsin ma ta konservatoriumisse, ja ta mängida ka üks ka hästi klaverit - mina ei saa sellest palju aru. Aga tütarlapsega - Te teate ju ise, armuline proua on isesugune asi rõige parem temale on omesti iska, kui ta melle saab.

Voss! Tuleb parem poold, sammusid lugeades ja läheb üle näitelaival] 97, 98, 99, 5000 [waatas pedometrit!

aigis! 5001, 2, 3, 4 j. u. e [pahem p. õrat

Pd [on üles töustud ja tretamiseks nissu teinud]

Mashilde Kas siis peagi veel luisel posjas ei ole käinud?

Pd. Alaidugi, ja seeb see just ongi,

nispärist ma Teiega rääpidast haksin. Leis sel on juba kaunis kõ posilasi käimud, aga ta on nii pöirk tagasi lükkanud, ja maha dan, tal on õnnetu armastus si mes.

Mathilde Arvate Teie?

Rd Ja. Ta on nimelt ühe härra teriga tutvans saanud - ta annab selles majas ka klaveri tundlisiob üsna sena, noor mees, ilusa kasvuga ja viisakas ja näib ka kaunis kõtud olema, ta räägil vähemalt nikkord nii, et ma aru ei saa. See käib meil tihti võörsil. Kritte, et ma tema üle midagi halba üteldat väsin - loidku! Teab Ta peab ennast iska väiga amusasti ja viisakal üles. Noh, ma näen ju omeli, kuid luise rõõmustab, kui ta tuleb, ku das ta justi iska tema pääle jutte ja kuidas ta punastab, kui nii temast räägit. Ma usun kindla

a armastab teda. Ja läheks tema-
le häia meelega naiseks. Aga herra
Winkler ei näagi midagi. Südrus
muretset, paotat soogisid ja lähet sil-
ma mähjatavalt vähnemass. Nüud
tean ma, et herra Winkler Teile van-
gelt sugulane on, ja mõttlesin, Teie
oleksite võib olla nii lähed, ja pärinx-
site nii ääriveeri mõeda järelle. Kui
ta diisik ei armasta, noh, siis ei
ole tal ka tarvis meile tulla, et as-
jal sord lõpp oleks.

Mathilde Teie saadate minu nämis
piinliku seisuporda, proua Lerche!

Pr. d. Teie ei tahab selle ajaga mida-
gi tegemist teha? Noh, seda ma ei
või. Teile ju ka pahaks parim. Vaban-
dage, proua Voss! [lõusustiieest]

Mathilde [teda tagasihoites] Jääge
mitte, Teie saati minust koguni wa-
lesti aru. Ma tean koguni, et Ferdi-
nand Teie diisik armastab.

Pr. d. Sa armastab teda? Ah missugune

önn! Ja misparast ei ütle ta talle seda? Meie ootame ju seda.

Mathilde. Selleparast et-I piirilinn pooleli jättet! Teie teate vist, et hää Winklervarandusliselt wäga hääl jel on?

Pr d Teie arvate, ta on rikas? ja leist on ta siill rääksinud. Noh, ei ole minu Luise just siill, aga jusei ole ta ka mitte-o ei! Ta saa oma sena neimewana, ja parisi summaalse olen ma ka juba k mud.

Voss Etteis pahemalt poovt ja läheb 68, 69 j. n. e. lõgedes perekond jälle vasta

Pr d Misparast häära Voss siis ühdeks su edasi-tagasi jaoks?

Mathilde Olim mees tähab lüksa

Pr d So, so.

Mathilde Waadake, armas proua deröhe, et Teie mii töönas olete ja on wana duses veel oma õri ajale, se on ju midagi annuslaamise vält

aga ma arwan, et Teie lapsed mida-
gi on õppimud ja nad ise ennast üle-
val peavad, siis olessite Teie oma
väritometi näest võinud ära anda?

Pr d. Minu peassin puhukselle mine-
ma, et ennast oma laste poolt tõita
lasta, kus ma ennast veel tööle ja
tugeva tõnnen olevalt. Ah, pronks Voss,
seda ei möölle Teie ometi tösiselt?

Mathilde Ma arwan ainult kui Teie
oma tütar mehele tahate panna, nii
suugusel mehele panna, selle tõtuse
ringsond poeguni teine on, kui Teie
oma -

Pr d Arvab ja, et minu luise sin-
na ei sünni? O, saäl ja eksis,
tudruk ei ole mitte ükski tubli, ta
on ka tark. O ei, minu tütre pär-
ast ei ole tal tal tarvis häbeneda.
Mathilde Ei, Teie tütre pärast mitte,
aga - [jaäb häbenedes vait].

Pr d Iwaatal Mathildele otsa, näib
hätki arusaawat, silma desetulewad

pisarad, vataab taskurati, pühil silm
puuväss ja töuseb aegamoodav üles.
Räägit sasa enese ette! Ah, niiud mo
saan aru. [Mathildele] Nimi pärat
ei näagi ta? -

Mathilde See on ju õige, ema leropi
 Sei ei oleks enam tarvis saubeldat ja
 tund pääl igale mõodaminejale pa
 ri sapska eest puuvilja saubelda
Prd [enese ette rääkides] Ja ja! Kui
 ma minewal aastal raspestikai
 ge olin, siis palusin ma ikka juu
 lat, et ta mind veel nüxava elada
 laseks, kui Luise õnnelisult, mehele
 on läinud. [Ohates] Lui ta mu pal
 viet omesti mitte punuda ei oleks vät
 tud, siis oleks Luise niiud võib olla
 juba metel. Ah! Wabandaage proua
 Voss, jumalaga. [Lähed aega mis
 da keskelt õra!]

18 etendus.

Mathilde. Kantsleinöörnik. Marie

Mathil. Sest märest maisterahvast on mul kahju. Oleks ehh õigem olnud, kui ma temale midagi ei oleks ütelnud.

Kantslein [aritatuult perekell] Kas August sedus on?

Mathil Ja muidugi. Lii väete mii aritatuud välja? Kas Teile mida-gi hulka on justumud?

Kantslein Kas mille siis punagi midagi hääd justub?

Marie [perekell, taob seasi ja apelli marist ja paneb mõlemad lauale]

Mathilde Ollis Te sääl tööte?

Marie Karlspoti vett härrale.

Mari [vilaselt ennele] Suba jäll!

[kõrvalisti] Tead sa, kes härra on?

Kutsu ta siia.

Marie Kus härra on? ja seda on raske ütelda, ta jooskse terves majas ümber, aga ma voinu siit katma! [paremale poole ära]

19 etendus.

Mathilde. Kantsleinoueunik. parast
Voss.

Mathilde Kas te mitte ei istu?
Kantslein. Tänan.

Mathilde Tei räävisite direktoriga
Kantslein ja

Voss [parem. poolt] Nob, Bernhard,
kas direktori juures tuleb? Kuidas
lääks?

Kantslein Mind on painki päale lo-
tud.

Mathilde ja Voss Painki päale?

Voss. Kuidas see siis võis tulla? Va-
lab veel pruunist plasasi, joob, tömbab
sun vielu ja puhib sun ära?

Kantslein O, väga lihtsalt! Härra
direktor arvas, mina olla siellju-
ba nature vana ja mõrgapostene
ja päale selle olla ma rahalistest
külijst näkkavasti õige hääl järjel,
seit ta näinud mind teatris esime-
mese raangi eashes istumas, suna

tema ise parsetis istumud. Ja et ma
paalegi oma sohaga rahul ei olla,
siis olevat süll kõige parem, kui

ma painki pääle lask mist palukin.

Käthil Ega Te seda omoti ei tee?

Kantslein Ma olen seda juba teinud,
soke sunsonal ja lasen selle veel
täna kirjaliku pädeva järgneva.

Voss See oleks ülepaikseala tekstud.

Just vastuossa, mina satupsin-

Kantsel Muidugi, siin arust olen
see päris loomulik, kui ma enesega
halvasti ümber lasen käia ja selle
juures vaixin. Sul oleks kõige vähem
põhjust mille nisu qust alandust
soovitada, sest sina ise oleid ometi
sellips justtuisi põhjust aidanud.

Voss Mina? Ega jääle ühe lounast

pah, suidas see maitsel?

Kantslein Ja muidugi, sina. Kas
sa ei saatnud mille selle loske pi-
majasse?

Voss Ei, minu väimeels,

Kantselini See sõrvale pööklemine
paris viisits.

Voss Ma seal on selle sarnased
ülelused ära.

Matt See ei ole mitte ilus Perist,
Teie oma ülepaiksaela toemeta-
misse siini minu mehe selga ja
hate veeretada. Teie liig suur ö-
nustundnus mängis Teile selli
tüki ja Teie peaksite sellest öpe-
tustest võtma.

Kantseli Ma täan Teid Teie
armulise juhatuse eest, mul ei
ole enam kooliõpetajat tarvis.

Voss Olis sa nüüd aga paalle
tahad hukata? Oma väiksest
painsist ei saa sa ometi elada

Kantselini Ah, sel on firm, sa san-
dad, et mul siin abi tarvis tule
Rahusta enast, armas vendl,-
ma võin sa ilma siin töötusesta
elada.

Voss Ma ei mõelnu siugugi om-

abi sulle parkuduad.

Kantsel Eest et sa sedd, et ma ta tagasi lükkasin.

Voss Ola soovin sulle, et sul teda ialogi lausis ei tuloks.

Kantsel Ja kui ka! Enne kui ma sinn käest ült krossi gi vastu vötaksin, paneksin ma oma viimase kune panti, seda ma vannun sulle.

Voss Ja mina vannun sulle, et sa minu käest enne krossi gi ei saa, kui sa seda minu käest ei palu.

Alast Missug'ine inetu kõne venolaole wakel!

20 etendus.

Endised Marie siis Ferdinand.

Marie [keskelt] Härra Voss, härra Voss!

Voss Mis sa karjul juba jäalle?

Marie Üks postkaarti Lannab Vossile

paarti?

Voss [laeb!] Paragraphi suns! Juba jälli? See on suulmata hääesmaa! [Rebis kaardi puruus ja viisab tiid porandale]

Ferdinand [keskelt] Tere! [enescle, v salt suna ta paberitükkide pääl mäitab] Möjut, möjut! [kõrvasti m deel, kes Kantslein rahustada pe armas onu tätar, siin on see luba siri.]

Mathilde Minid ei ole veel töesti mitte aega.

Voss [kes jälli vett on joonud] Püri Marie, mis sedi see on? See ei ole ju Karlspadi vesi? See maitseb ju pole.

Marie See oli ometi õige pudel. Woi olen ma rutu ga sogem atta eessinud? See on wöimulin. Härra peavad juua vabandama, see mäis see pudel olema, kus ma katuli läärpeist sulatasin.

113.

oss [mitaselt] Kartuli tärseist.
ni mene, - ma täpan su õra! [Ta-
ab Marie poolt tormata, Mathil-
de hõjat seda tagasi paremalt. Ferd,
ahen peolt sinni]

Kast Aga August!

Ferd Aga voss!

Marii [sögenel Kantselein selja
aha!] appi!

Kantselein See on ju hullu maja
läbil nütu kespett õra Marie
võset talli järel]

Eesriie langeb.

Kolmas vaatus.

Tuba õskari juures, kesk - ja kahelülejärvesega, pahem. p. ees kannin, parem. p. asen. Keskkunse rõoval pahem pool pesu kapp, parem. p. pianino, kannina rõoval laud, sohva ja teolid, rõoval väike lau marmori platega, selle pääl lina ja nimeraartide alune; asna rõoval maisterahva sirjutuslaud mitmeuguste ilu ajakestega - parem p. seina pääl ajalehtede hoidja, milles hulk ajalehti on.

1 etendus.

Adele Oskar.

Adele [hinnab parem. p. trippa.]
Tule, õskar, hommiku soor on juba valmis!

Õskar [parem poolt] Tuba valmis
No, näed sa, kui hästi see länsi
Adele Aga misparast soome
me siis täna varzem sii muidu?

Oskar Ma ütlen seda sulle pärast.
Mõlemad istuvad sohva päale, mil-
u ees laud kaetud on!

Adele Ega sa ometi veel enne
alla kontoriisse ei taha minna?
Oskar Just vastu ossa, ma tahav
panemass sinu juurde jäädva,
kuid mui on palju sinuga rääksi-
da.

Adele Noh, siis ma olen juba ra-
bul.

Oskar Nul on need kõige armata-
mad tunnid, kui ma sinuga
lobiseda saan ja plaanidid
meie tuleniku sohta teen.

Adele Mitte üpsi tuleniku üle,
raägime ka minevikust. Ma
möullen ikka veel meil pulmareisi
päale, - ah, see oli tore! Tulewa
veel teeme jälle ühe pulmareisi,
ja?

Oskar Kõige päält on lõavis sel-
le päale möelda, kuidas me tal-

sel endid sisse seamo. See kõter Kurvitsi munitsas, mis me vaata-sime, meeldis selle, eks ole?

Adele Ja muidugi, ilusad toad-paikson, aiasene - aga sa ei töölle ometi töesti siit välja solida?

Oskar Ja, ma üritsin selle kõteri ära

Adele Kuidas?

Oskar Esimesest oktoobrist pääle, aga ta on tühj; ja meie mõimesi kui tahane, igal ajal sisse kõlida.

Adele Armas Oskar, see oli ülepää-kaela seda ei oleks sa ilma minu käest küsimata tegema pidanud töölle ometi, meie peame wanema te majast ära minema ja nii kan-gel nendest elanud?

Oskar. Vasta mille õiglaselt ilma salganata, kas ei tunne sina mõisama räketsust kui minagi sagdasti, et meie soosolemisse,

meie mõtete vahetamise rõõm sa-
 gedasti pitsendatud on? alles
 abielus, lõbiras rahu, mis meile
 oma kodu annab, leiavad kaks
 inimest, kes üps-teist armasta-
 vad, võimalust teine teist põja-
 likult tundma õppida, teine tei-
 sega ära harjuda ja kõrku sündi-
 da. Ja kas ei lõkista seda või-
 malust siin isa? Väid mi, nagu
 alles ja sellepäast äri läest rahu
 tahtnud saasta, et teiste rahu
 riikuda; tema armukade enesear-
 mastus näeb igarühes, kes tema lind
 muisi siin vastu jagada tahab,
 vaenlast, nii siis ka minus. Usu
 mind, abielus on iga kolmas ja
 kui see sa peateal kui òrn isa on,
 üleliigne. Ma tahav oma vaba aja
 täiesti ja üssi siinle putendada,
 siin siinisaaga ühe katuse all ei
 saa ma seda mitte. Sa tead ju
 peaegu ütlegi siëgiaega ei lähé

118.

mõoda, kus tema mitte ühes laundas ei istu; meie ei sõi kusgil teisega kontserdis, ilma et tema meid ei saadass; ja ainult sel põrast palusin ma siud kommissööri pool tundiwarem valmis teha lasta, et sinuga ükski üksi nature juttu ajada.

Adele Ah, Eskar, sa liialdad.

2 etendus

Endised Voss

Voss [ilmub keskelt, öövunes, waga soeikult] Tere kommissust, lapsed!

Eskar [vaeratades, kuna ta seljataga näitab] Etta liialdan?

Voss [ettepoole tullen] Noh, Teie näete ju nii isemoodi välja, mis siis jutkuud on? Ega omesti tule?

Adele Tuli? Oh ei! Eskar ja minna oleme täiesti ühel noul [Eskar lüstab ja sunnib Eskarit ja tönsib]

119.

-moldebi-
sus üles, vossile sätt uletades, Tere
kommissust, isaxe.

Voss Te sööte tänani nii varau?

Eskar [pa ülestõusdes] Ja, mul on
palju täid; Teie wabandate mind
kull?

Voss Õra case enast eksitada.

Eskar Nügemiseni, Adele!

Adele Kas sa juba kantsisse lä-
hed?

Eskar Si, ma lähen oma tappa
parem. p. õra]

3 etendus

Endised ilua Eskarita

Voss Ma olen juba paar tundi üle-
val, mul oli hall öö. Kui ma olexin
teadnud, et Teie nii varau töö-
valnis olete, olexin minu juba wa-
rem ülesse tulnud.

Adele See vee joamine ei ole sulle
täesti mitte häi, sa pearsiid selle
pari järeljätna.

Voss Sa mõttled terwise hallikate
Kuid ma ei joo ka enam, hoidku
ma olen aitusele jäudnud, et need
sugugi kasu liigid ei olmeid.

Adele See töömuustab mind

Voss Ma võtan nüüd ainult veel
sedä mit kõku = elixiri, see on
üks imewääritiline joon: häia mu
tsega, äritav, ei koorma liialti
kõhku ja möju poolest just kui mu
mu seisukorra jaoks määratatakse
Ta aitab joosja vastu, luuvalise
vastu, lahtiste haavade, mäksa
ja põinatöbe juures, sellestöbe,
mervi haiguste, lihappsete ja lirk-
med = valu, kõhusuru viiste ja kiki
mavigaastute vastu.

Adele Kas sulle siis kõik need ha-
gusedan?

Voss Osalt, min laps, ja ispa on
häia haigust juba hakatuses
hävitada. Seda elixiri soovi-
tan ma sulle, kui sa ennaest

mitte terve ei tunne olevat, mina
olen temaga väga rahul ja si
võta midagi mund enam, ai-
nult mõne pilli: hommiku enne
sööki üks ehs kaks emsi pastilli,
iga söömaaja järelle kolm kuni
neli soodat pastilli ja öltu enne
magama nii nekt viis, nuns Pep-
sini pastilli - see on söök.

Adele Ja arst on sellega närus?
Voss Ma lojan juba tema käest
küsimust. Arstid peavad soine
sumalusens, mida menad ei
kirjuta, seda ma juba tunnen.
 [Võtab mõned sinjad taskust välja]
 Kas lükad, et ma oma hommiku-
se posti järelle waatan?

Adele Palun.

Voss [Istub sohvale] Aha, jäelle kaks
sinja linna postiga - neid ma ei tee.
 [Panab nad taskus]

Adele Misparast mitte?

Voss O, ma tean juba, mis nende

sisu on, iska seesama õelus juba
 kiunde kaupa. Kõik sirjad, mis hinnan
 na postiga tulewad, peab enne läh-
 ti võtma, millej ole hinnatada ja si-
 on uks sõltinist, seda vörn ma
 ilma hädashult ^{ise} lugedola. Lavab
sirja ja sargas pisti! Paragraph
 kus! - Selle vastu peab politsei mu-
 leidma, seda ei saanata ma en-
 ära [Pigistab sirja kopru ja pistab
süstaskusse!] Nüüd ei ol ole ma üle
 pää enam ütlegi sirja.

Adele alles sul sisu on?

Ness tiks rumalus halpus, millega
 mind vihastada taketaruse.

Adele Kes sind siis vihastada
 takat?

Ness Ja, sii ma seda teaksin!

Räägime parem millestgi muust
 ma ei taha selle pääle mõttida
 enam sugugi [Issub adele kõrvale!]

Tead sa ka, mu kulla pene, et sa
 täna sahvatu oled? Sa oled omel-

terve?

Adele Päris terve, aga - [jääb siimba-
tuses wait]

Voss [kartlisult] aga? sa teed mind
kartlisuks -

Adele Sul ei ole siisgi põijust
ennast äri tada, ma tattsin siin
käest ainult sisida, sas-

Voss kas?

Adele Kas sa sunagi lähele ei ole
panud, et selle porteri seinaid
näituse rõsked on?

Voss Rõsked? - seinaid? - Ei, lassis,
see on sa waewalt wöimalik, see ma-
ja on juba üle kolmeküme aasta
vana.

Adele Nimi arust on see siisgi
nii. ja siis sel öhk siin pitsas
uultas, iseärani siwel, tubades
on öhk nii lämbuv ja ma möölesin
juba selli pääle, kas see mitte
parem ei ole si, teist porterit otsi-
da?

124.

Voss Teist porteri? [võtai ühe parki
kese pastilledega taskust] Taha! -
- Saoda pastilled?

Adele Ei, ma täanam
Voss [pistab ühe pastille suhu] Tead
sa sa mu ingel, et sa säääl mõttel
avaldad, mis mul pa jula oli?

Adele [rõõmnestades] Tõesti? See
ei ole selle siis vastumeelt? O, see
rõõmnestab mind. Siis tahan ka
selle ka ühestunnistada, et me
ühte sena porteri leidsinme, missi
meile waga nelledis.

Voss Ja, ja palju värsket ööku ei
ole küll siin selles pitsas meitsat,
kus vabrik vabriku pörval seisab.
Adele Ens ole? Ja see ei ole oneti
tervisell hää?

Voss Ei, ja siis, kui me ka üles
majas elame, sellil on oneti onda
warju külged.

Adele Ah, kui armas, et sa sellest
ise arm saad.

oss. Kas teie ja selle mõtteli pääle tulete?

adelle Muidugi, isikaruumis Oskar oss Seda oleks ma tema poolt üigusvähem oodanud. Aga see nõigus, see tregist ülesse ja alla onimine ei ole suugugi lõbus. Teie saame palju paremimi ja tõpsamini läbitakaid, kui meie oos ühel korral klassi üle, ainult usutu upse läbi lähatatud.

adelle E petestult! Kuidas? Meie vanue soos elama?

oss. No muidugi, kas sa seda sisutseti mõtlesid?

adelle See on aga selliseks kõteris, mis Oskar üvis, vormata.

oss. Ja on juba õra üritusid?

adelle Ja, esimesest oktoobrist pääle.

oss. Peie jaoks üksi?

adelle Ja muidugi, meie mõtteline -

Voss Kukusis?

Adele Kurviirsti metsasse.

Voss [tuleskarates] See on ju terve pere soorm siit kaugel! ja säätlata ka te! Te üksi elada - ilma minuta - ilma emata?

Adele [on ka üles töusnud] Et sa palju liikuma pead, siis on see piisk tee sulle väga kasulik.

Voss Pumalus! Ma räägin kohesini mehega, sellest ei tule midagi välja.

Adele Ma tahassisin sulle ainult veel seda ütelda, isa, et mina ilma vasturaid simata nõus olen, kui Aspar aua otsuse juurde jaab; tema põhjused on nii üle möjuvad.

Voss Kuidas ta mu lapsed välja on õpetanud, kuidas ta talle tema osa sisse on tundinud! Adele, mu südame lapsed, kuidas võid sa ennast mii orjaks

127.

teka lasta?

Adele Oskar ei tee mind orjass,
ta armastab mind süda trest ja
tal on ainult mure meie õnne
est siemas.

4 etendus

Endised Friedrich

Friedrich Laval perekonse, tal on
suhkrupää kaenlas, väljas on siin
kast näha! Vabandust, kui ma
eksitan, ma saaksin ainult
süsiida, suhu see kast tuleb
panna?

Adele Missugune kast?

Friedrich See siin. Siin on need
küünlaad seos, mis härra Voss
tellis - 500 tükki.

Adele Ellimene 500 küünall?
Voss Ja, mit moodi steami küün-
laad, ainsudega, mis mitte ei
tilgu.

Adele Aga isakene, mis ma

128.

sis mipsalju püünlatega päälle
pean harrama?

Voss Ola arvasin selle sellega
roõmu teha. Kui sa nad ei ta-
ha!

Adele Aga mui duoji, muidu
gi. Viige vast erialgul pöörki,
Friedrich.

Friedrich Ilus. Ja sukkru päätu-
leb siil sahvisse?

Adele Ja juba jälle pää suk-
kru? Ila sa ole! Töesti liiga ho-
likas, ma tänan sind [neatlas
temale kät]! Oodake Friedrich,
ma tulen ühes [ära minnes
eneselle] See on polme nädala
ees juba neljas pää sukkru!

[chuckles] Ah, on töesti parem, kui
me välja polime. [Friedr. peskelt
ära]

5 etendus

Voss, sis Gleichenberg.

129.

Voss Nii kaugel on siis juba asi? Sa tahab teda siis minu sidame suljesta koguni lahti püsiuota! Hämmäniid julgelt vahelle ei astu, saotan ma oma lapse igavesti. Eelasi siis! [Pöörab minile]

Gleichenberg [mõned vespeli paberid käes, keskelt] Tere hommikust, härra Voss.

Voss Tere hommikust, Gleichenberg. Mis Teid ülesse töob?

Gleichenberg Ma otsin peremeest, mil on tema allkirja mitme - nukuste vesselide jaoks tarvis.

Voss Mis? Härra Schumann-meie äri annab uuslid välja?

Gleichenberg Küldagi! [Sa tahab parem poolte minna!]

Voss [väga äristatud] armas härra Gleichenberg, ütelge minu väinapele, palun, et ma temaga silma-piln näkima pean. Te voite anda

verslitiq a nüll veel verand tundi
oodata.

Gleichen Küll ma ütten [Parem, pā]

6 etendus

Voss. Siis Oskar. Gleichenberg.

Voss. On see siis võimalik? Fa sõnub
minu annsaid õripõkjas mõteid
jalga dega? Fa seal minu nine
häätsambasse? Ei, ei see peab eksi-
tus olema!

Oskar [gleichenbergiga parem poolt]
Ola tulen kõle alla, minge aiga.

Gleichenb [keskelt õrat]

7 etendus.

Voss. Oskar

Oskar Noh, õiaajaapa, sün ma
olen

Voss Uudised tulivedad mullu kui
sahh kalla täna hommikuks kui
rahe Kaela. Et viimasega alata.
On see tösi, et teie oma nine vees-

lillella alla kirjutate?

Oskar Wabandage, mitte minu nime, Teie oma, ari nime Vass Teil on julgust mulle seda näksu ütelda? Teie, kes Te teate, et see minu maja põhjusmõte on, mitte vendlid anda? Teie tahate minu nime surjasti pruusida, Teie tahate mind oma vergusmeelse-te toimetuste saasiniidlasess teha? Ma keelan see Teile ära.

Oskar Ma voin sin Teile selle seelru paale soguni lihtsalt vastata, et Teil sellesse äigust ei ole, et just ümberpöördult mul-

Vass Paragraphus- ja muudugi, ma tean, mis Te mulle ütelda tahate. O, see paragraphus! Ma olin vist hull, kui ma ta välja sepiitsetsin! Aga Teie ei ole mitte ainult minu ariasanik, Teie olete ka minu väimels, Teie peate minu aruga haelliks lännud pääd, minu

annas nime silmas pidama
askar Armas härra voss, kui Teie
 oma terve äri juhatuse mimi katte
 andsite, siis pidin ma arwama, et
 mitte üksi mere supiluse side sel-
 lekes pökiust ei andnud, vaid usal-
 dus mimi võimise, mimi töojõu
 vastu. Kui Te nüüd sordate, et ma
 ari hää nimi selle all kannatab,
 kui mina akzeptidega töötan, siis
 annab see tunnistust ³ Teie nature
 pitsast siemaringist ja otsustam-
 se pündusest, suuremate olude üle.
 • Väike sedaniste pökiimöste järelle
 väib see ju wāga annus olla, kaupa
 ainult puhta rata eest ostaga ja
 mitte enam osta sii puhta rata
 ga maksata vaid. Klinn arvest on
 see tervi kauplemine, aga mitte
 sellagi õige kauplemine. Kui ma
 vesse li vastu ostan, siis tarvitau
 ma oma laenu usaldust, ma
 ostan ja müün suuremal hulgal

133.

Kaupa läbi, minu läbirääk läheb
suremaks, nii siis ka minu kasu.

Voss So?

Oskar Ja.

Voss Ja sii Teie münd oma vesi-
täti augasid pidada ei saa?

Oskar Kujutage enesel ette, et mi-
na ühtegi akzepti ilma põjaliiku
järeksuna miseta välja ei anna.

Voss So?

Oskar Ja.

Voss Ja sii münd mõned rahasaade-
tused Amerikast tulenmat jää-
vad, sii mõni oodamatta pankrott
tuleb?

Oskar Kui - sii! Minu armastärra
Voss, kui ma üle metsa lähen ja
mata langev katusekiwi minu ri-
valuu patxi lõob, siis on see üks rõiv,
kus ma omale enne sindad püttle
olin tömmarud woi mitte. Kleie
saupmeked võime ometi ainult ar-
vudeda arvata si ja aga't ei

saa arvesse võtta. Kes ennast sõigi sõgemata võimaluste vastu arwas ettevalmistada võivat, see on üks suur narr. -- Olla näen, Teie olele minuga ühel arvamisel ja Te lubate nüüd siell, et ma oma töö ja tallituse juriidile lähen.

Oskar Pidage, mu armas! Esi teks ei ole ma Teiega veel sugugi ühe arvamisel ja teiseks on mul veel üks teine panakene Teiega sikkum Adele jutustas mulle, Teie olla omale sorteri üürinud?

Oskar Te teate seda sis juba? See on mulle armas. Jämuudagi waga xena sorteri: saksa suurt tuba ülisat uulitsapoolset tuba palxoniga + iips -

Oskar Lähenad peenused ei huvi ta mind sugugi. Korter on Kurvüristi uulitsas?

Oskar Seda Te teate xajuba? Tore!
Oskar Ja Te arvate, et ma reisi sinn

135.

igapäew ette harkan võtma?

Oskar Ehki dugi mitte, see olgu
raugel minust, seda mõnda.

Voss aga ma nõuanjet iga päew
ja igal ajal oma last näen ja
temaga rääksi da saan. See on mi-
nu, kui isa õigus, ja ma ei luba
mitte, et Te sellest sorterist lähutu-
Oskar Siis pean ma seda ilma
Teie lubata tegema.

Voss Teie tahate mind minnitud-
kest lähutada? Olis põhjustel,
härra Schumann?

Oskar Lubage, et ma põhjustest
paisin, kui Teie seda ise ära ei
erua.

Voss Ma ei taha midagi arvata,
ma nõuan Teid seletust

Oskar Olgu siis, kui Teie mind
üleks sunni te - Teie olete selle põ-
hus!

Voss Mina?

Oskar Ja, Kas Te siis sellest aru ei

taa, armas õiapapa, et noor abi-
elu paar üssi tatak alla? Eet see
meile armas ei ole, kui Teie koir
oma vaba aja mispumbes homi-
ni kust sella pahesast, kuni ööle
sellal ühetelist riimmeneni pestab,
meile pühendate. Koguni oma
lõuna unaku teete Te wahel
siin üleväl. Noh, ma ga das vä-
hemalt väärsite oneti sadus! Kas
Te sellest siis ise aru ei saav? Teid
olete ise ju ka pord noor olnud.
Voss Minu sülaskäigud on
Teile siis vastuväljt.

Oskar Enso Kui seda, määrav-
dan, et Teie oma armukadestat
õrmusega Adele vastu, minu ja
minu naese waktele tuli sülivate.
Voss Nā, see on vähemalt selgeelt nel-
dud! Selle päale selitan mina
Teile riisama selgelt, et ma su-
gugi selle päale ei mötle, enesele
Teie poolt ette kirjutada lasta-

157.

sinas ja kui tihti ma oma tuttelo
üldas mõin rääia, ja nüksava kuu
Terminu majas elate, alles veel mitte.
Ja kuid te oma usse minu eest
lasku panete, siis kutsun ma
politsei appi ja panen oma majast
peremehe õigused massma. - - -
Ta, ma näen, teie olete sellis ajas
minuga täestि ühel sool arva-
misel. Häääd kommi kait, herra
Schumann! [respekt õra]

8 etendus.

Oskar. Adele

Adele [ilmul pahem poole ussele]
Oskar!

Oskar Adele! Sa kuulsid rõik?
Adele [survalt] Ja.

Oskar Käsime nüüd teime?

Adele Ola panen asjad koppal,
mine saada mööblivanner siiä.

Oskar [adelelt raelustades] Õra ole
kurb, salbisipene. Usu mind, sii me

Wanemuise
näitelawa
TARTUS. *

sinn isalt võimaluse vätame, igal ajal sinn kõrval olla, kui ta sunnitud on, oma harjutuid kombeid munitma, siis munituvad ka tema vaated; ta saab aru, et tal õigus ei ole.

Adelle Loodame, seda.

Getendus

Endised. Kantsleinõunik.
Kantslein [peskelt] Pere nõmmikust. Tulem ma liiga varja? Kas ma teid eksitan?

Adelle [lähed Kantslein vastu ja ülatab temale näe] Tere tulemast, enu Bernhard! Sind ei ole ju kaua näha olnud. Kuidas sul ja omatütar del käsi pääb?

Kantslein Sänan, me oleme rahuks. Kas Teil silmapilguss minu jaoks aega on, härra Schumann?

Oskar Ehitudagi, härra nõunik, kontoris ooditav... kelle minu pää

Kantslein Ma kūsin ^{si} ju, sas Teil
minu jaups aega on, ma ei taha
ennast raela toppida.

Oskar O, mii ei olnud see möel-
dud. Palun, ma olen valmis.

Kantslein asi ei püntu minusse,
vaid ükesse tutavasse, ühesse sö-
brasse - [vaatab Adele poole].

Adele Ma ei eksita sind, onuke,
mul on siin tegemist [lähed kapi-
juund, avab selle ja pakib selle-
ses oleval pesu, mis pinnastel palk-
tega vaskku seotud on, tihealalt
soksu; siis võtab ta viijutuse laualt
väiksed iluasjad ja leisi asju ja
mähib nad paberisse, mis ta
ajalikke mägest võtab.]

Oskar Noh?

Kantslein Nagu öeldud, üps mi-
nu sõber, endine ametnik, on
ennast - et oma vabat aega ka-
sulikult tarvitada - ühes pinni-
tuse seltsis, kassapidaja noha.

pääle üles annud; seda on ka väga lähelt vastuvõetud, aga temalt on kantsjoni siis mässust nõutud. Oliks Te ütlete selle sahtlustanise kohta?

Oskar Nah, see on nii pruugiss Kantseli. Pruugiss? Aunsa ametniku juures?

Oskar See on ilmeidline viis äri-ilmas, mida õra jätkka ei või, olgu siis, kui Teie sobra eest selgi mässuvõimalise näemeel vastutaps.

Kantsela Hui das, minu sober peab sedagi teist enese kohta intenda laskma, et ta selm ei ole? Härra Sekumann, Teie nõuate, et ma seda oma sobrale ütlen?

Oskar Olina ei nõua midagi, ma mõtlesin, et Te minu arvamust kuulda soovite. Tökin ma ennast nüüd wabandada, mi-

nu õri ootab.

Kantslein Deel üps silmapien. Kui salju raha oleks minu sõbral tarvis, et bōrsel rutu parstukat mulla õnangida? võita teenida?

Oskar [Enaerataades] Minu kallis nõuniku hõrra, mina ise ei ajta sugugi bōsrärisid, aga seda voin ma Teile küll ütelda. Nisama perge on suurt loosi võita, kui bōrsel sind dastiraka teenida. Nägemiseni nõuniku hõrra... ola näen, sa oled virk, Adele? Häää, ma muretsen mööbilivankri [Kesselt ära]

10 etendus.

Endised. ilma Oskarita Kantslein [enesele] Sõdameta sõmpmehe king!

Adele Kas juba lija on, onuksene? Siin sell kāib ju ikka parvapääet, vaata omesti järel.

Kantsel [paneb mütte selle eest pinni] Kuidas nii? ellim kell on - kultasepä juures Adele Kahju!

Kantslein Kuhu omesti, Adele, ma tahaksin sinn käest midaagi riisida [vätas ühe paxi taskust] Et tul on siin üks tixitud teekene, väga ilus lõo. - Sa võiksid mille küll oma arvamist selle kohta ütelda Adele Peab see sohe olema?

Kantslein [tahal teksi, mille taat juba laialdi oli laotanud, jätkas sissemassida] Sul on iseäraline viis oma omaga ümber käia Adele No, ära sohe pahane ole - ma mõtlesin ainult, sellspärast, et mul nii palju tegemist on - näita seda teksi

Kantsel Lannab ta adele kätte! Sih!

Adele Ja, lõo on väga sornalik - mitühe omutiitru tehud?

Kantslein Ei, seegi Betty sober on ta teinud See armas lapes Betty sober - pakkus seda tervi kuhugi kaiplusesse minna - tal on natuke tasnuraka tarvis; sa tead ju, noortele tutrusutel on roik-suga tarvitusi - ja mõtles ometi seda hõbematust, temale paku-ti selle eest ainult saks marxa.

Adele Seda ei ole siil palju

Kantslein Hõbe matla on nii sugune paksu mine. Aga ma mõtlesin pohe, et sina tervi tarvitada vaid ja et sel selle üle hää meel on, kui sa teda osta saassisid.

Adele See ei ole siil just nõnda, mul on nii suuraid asju juba üllalt, aga - kas Betty sober sind siis nõnda huvi tab?

Kantslein Kas see siis siin meelst nõnda imelik on, kui see übt noort, tublit tuttarlast, kes omale auusal wiisil raha tahab teenida.

aidata tahan?

Adele Ei suguji mitte. Nii see ti
sis mässma peab?

Kantseln Noh, ma möttesin rõlm-
kümmend marka

Adele [narratades] Ei, onu, see on
ometi liig sõrge hind, - ja et min
terki suguji vaja ei ole -

Kantsel [terekitena käest õra vätte]
Palun, palun, sa teed ju nii, naagu
takas in ma sinn juures seryal.
Nii ei ole see arvatuud.

Adele [pahasekt] Sa paneb aga
ka rõik pahass [võtmas patenalt
poolt lauakese päält nimeraan-
tide aluse, paneb selle sohva laua-
ja takab sis lauakesel olevat te-
rikest kokku panna]

Kantseln Ja, näib nii olevat, et vas-
alen mina liiga õnatundeline,
voi olete Teie liiga hoolimattad; see
on see alaline täliküsimus minu
ja Teie vahel.

145.

dele [vaatas järsku väinest teki-
st, mis ta väisele laua pääletat-
ud, lähemalt] Onu, karma se-
a Betty sõpra tunnen, kes selle
väinest ömbleb?

Lantseln [Lihidalt] Ei.

dele Onukene! [Vaatab talle otsa,
a loob häobelisust siemad maha,
dele [mis ka teki sõhva päale, ja
kõrre] Onukene, palun, anna
talle teek, ma voin seda töesti
äga hästi tävitada ja hind ei
ka töepoolest suugugi liiga nõi.
[Võtab teki ja annab temale kolm-
iimmend marka, mida ta vake-
ääl rahakotist võttis] Sin on.

ja ees oll, kui Betty tööral jälle
ini niisugine teksine valnis
ab, ehk mõni muu lõo, siis töo
a ta mille. Armas, häa onukene,
a ei pea mitte arvama, et ma
volimata olen ja et ma mitte
üdamest häameelega ühte noort

tütarlast aidata ei taha, kes virga
töö läbi erescle - ja võib olla ka
teistele raha teha teenida.
Kantseln Nii pehmestudamline ei
ole sul tarvis selle ajja juures ja p
mitte olla, see on lihtne äri. Saa
võtad kantaja ja mässad rahad
Adele Kui sa tahad, vaatan
ma niiviisi ajja pääle.

Kantseln Siis täanu ma sind et
läääd hommi seits lääkel, ja ab uks
se pääle seisna! Fanny on kavun
nis haise, ta roonustaks visid
tisti, kui sa teda vaatama tu-
lissid.

Adele Ja seda sa ütled mulle
muud alles, mii möödanimiini!
O, ma tüen homme, võib olla
täna öhtupool veel.

Kantseln Hää, ma ütlen talle
sedá. Ela lasti [pikkelt ära].

Hilendus

Adele. siis Ferdinand.

Adele Minu jumal, on see seis
väimalik? [Mõlemad teksid
võrreldes!] Jamuidugi, sahle-
matta - see on Betty pulma sin-
gitus, ja see on ka tema tõo. Nad
on siis rahapunduses. Sääl peab
ometi midagi tegema

Ferdin [keskelt] Tere hommikust,
Na, ma kuulsin Oskari säest, et
Te ille pääda kaela välja soida?
Ma arvasin juba ammu, et see
nii tuleb, wana papa on natuse
tintaw kaasanne.

Adele Ma veelan Teile õra, mi-
viisi minu isast rääkida.

Ferdin Ma, änge pange pahase,
prouapsene; ma tahsin ju ai-
nult küsida, kas ma Teile abiis
voin olla?

Adele Teid ei saa milligi jaoks
tarvitada. Fa oma lueletusi
ei lohi Te täna mille ka mitte
ette lugeda, ma ei tahka mitte

unisens jäädä, mul on tegemist
Ferdin & Te võite pilgata palju
 tahate. Teile ei pane ma seda
 pahaks; ma tean ju, kuidas
 Te seda arvate.

Adele Kas noor Winterfeld mitte
 Teie söber ei ole?

Ferdin Teie onustubre Fanny
 endine peigmees? Ja me oleme
 ametivernad. Vaene poison vä-
 ga kurb, et sellist abiellust mida-
 gi välja ei tule, ja tiidrik kav-
 ta survaastab ja muretsib nii et
 koquin haige olevat

Adele Kajuss ja, ma sunisin
 seda.

Ferdin Teie omu on aga ka liiga
 jõnnivas härra, ta tüt terve ilma
 eneselvaenlases. Ta sāsi pida-
 vat praegu väga halvasti käima

Adele Töösti?

Ferdin Ja, nature üle oma jõu
 kas ta ju ikka, - saloli nature

võlgasid, ja nüud, pusta enam
 palna ei saa, ainult nature pain-
 sit, nüud kavvad liiklusuvat-
 jad tallspääle

Adele [musele] See on siis nii, nagu
 ma partsin [kõrvasti] armas Wink-
 ler, Te võite minna.

Ferdin Kuidas?

Adele Ma pean ootlu alla oma
 ema juurde minema.

12 etendus

Endised Luise.

Luise [keskelt] Otagu nähda ei
 saa, mere slaveritunnist kavist
 jälle asja?

Adele Ei, Luisesene. Te olete vist
 juba suulnud, et mere välja ko-
 lime?

Luise Ja

Adele Kas tahate mille abissolla?

Luise Väga hääl melega, mi
 paura nii mul aega on.

Adele [tasa temale, suna ta Ferdinandi -
mandi poolte näitab] Kuidas siis
sellega lugu on? Kas ta veel arnu-
awaldust ei ole teinud?
Duise Aga, Adele?

Adele Kas te siis sunagi saheke-
si üksi koos ei ole olnud?
Duise Koguni üssi? Ei!

Adele Siis jätan ma Teid minud
üssi; Küll Te näete, siis ta rää-
gib - pest! mitte vastu rääkida.
[Kõvasti] Armas Winkler, Te olete
kiell mii lahke ja viidate precili
Duise aega mii pausa sii ma ta-
gasi tullen?

Ferdin O, vāga häämelega.
Adele Ja kui ma tagasi lu-
len, koodan ma et soin asi kor-
ras on - kas saate aru, häära
Winkler? [keskelt ärä]

13. etendus
Ferdinand Duise.

Ferdinand [kõwale] Ma olen tema ga
üksi - esimest korda. Hoida ennast,
Ferdinand, et sul süda veel pää-
le ei tisu [kõvasti] Kas Te ei istups,
preili Luise? [Häitab sohva pää-
le]

Luise Tänan [Lähed temast mööda
ja istub taoli pääle, siipustus lana
juurde!]

Ferdin Prona Schumann palus
mind, see tähen olab ta lubas mul-
le Teie aega viita. - [Allotlet järelle,
kas ta taoli vëtmaja Luise kõwale
istuma peab, jõual sis aga otsu-
sele ja istub sohva pääle] Tänan
kahesastest kümnes august, eksole?
Luise ja, ma arvan.

Ferdin [dihikese vateaja järelle]
Sellel aastal saab vist jälle ilus sii-
gisi.

Luise O ja

Ferdin Olis sis pronu Adele tõellega
mõtles, et ta väik korras loodab oleval,

Kui tagasi tuleb?

Luise Ma ei tea seda töesti mitte.
Ferdin [Lühikse vahetaeg] Ma olen küll
 väga halb jutupuhuja, mu preili?
Luise O ei, mittu sugugi, harrastan
 Winkler.

Ferdin [Enescut] Kui ma teksin,
 millest ma rääxima pean? [Eksaas]
 Börsel ei ole Te küll kunagi olnud.

Luise [Maeratades] Ei, veel kunagi.
Ferdin Ma ei soovi Teile ja kunagi
 sinna minna, sätal ei ole maestle
 rahvastel sugugi lõbus olla. [Väär
 se vahetaeg] Kas ma Teile Pauline
 dan kirja juba ette olen lugenud?

Luise O ja, mitu korda juba.

Ferdin Kahju! Nüud oleks just
 selliss mii häär võimalus [Väär
 se vahetaeg] olla pronua Schumannide
 selle korras olemise all möttes, seda
 ei tea Teie siis mitte?

Luise Voib olla möttes ta asjade
 kannupanemist, seda et ta mindub

mind omale abiks palus [Tahab üles töusta]

Ferdin [Üles karates] O palun, preili, jäädge istuma seda võin ju mina teha [Wötal ajalehti mähest ja mässib järgneva sõne ajal lähed sed ilmaja kesed, püünlad kannab ja plaverilt, väikesed tisi-kesed sohva ja istmete päält, paberisse] See on oidi imelin, et Schumanniid nii hääritselt välja kolivad Duisse Nad tahavad vist küll lah-pemad kõterit saada.

Ferdin Ei, see sunnib wana Vassi parast, kelle eest neil minutitgi rahu ei ole.

Duisse Arvate Teie?

Ferdin Ma tahav tean seda [Lohates] Ah ja, need wanemad! need võivad väga tülitavaaks saada. Elgi Teie aga oige ettevaatlik, kui Teie kord mehele lähetet.

Duisse O, mina - ma ei lähegi üle-

üldse mehele.

Ferdin [roomslatt] Töesti! [dasid mõned riinlad, mis tal just kāet on maha purpudat]

Luise Kas Te midagi maha lask site purpuda?

Ferdin [kuna ta sunnabades türkide tē ules korgab ja need enne ühe teixisse sisse ja siis paberit sisse mahib] ainult paar riinlast - Teie ütlete, Teie ei lähe üleniidse mehele? Kina ei wota ka mitte naist.

Luise Misparast siis Teie naist ei wota?.

Ferdin See ei lähe ju - woi ma peak sin sedagi teist wotma.

Luise Omagi mitte sedagi teist, kui seda, seda Te armastate?

Ferdin Flu ma a ga ei tea kas ta mind ka vastu armastab?

Luise Ja, siis -

Ferdin Ja misparast Teie mehele ei

lähed?

Luise Ma ei tea ka mitte, kas see,
keda mina tahan, mind armastab.

Ferdin Siis on veel mõlemil asjad õige halvad.

Luise Ja, öieti siell.

Ferdin [Ruttu] Preili luise - Luise siit hääsitset!

Luise Mis on, härra Winkler?

Ferdin Kas Teie ema juba vanav on?

Luise Kune künnekahe aastane.

Ferdin: Preili luise, kui Teie ka ükskord vanaks saate, ma arvan veel vanemaks, kui Te praequa olete, ehk öieti et me kumbgi omoti abielluse ei astu, kui Teil juhtul sord sopra voi saitsjat tervis olema, ensole, siis poörata Te minu poole! Kas Te lubate mulle seda? [Pakub Luisele sätti]

Luise Südamest hääl meelega,
härra Winkler! [Annab Ferdin sätti]

14 etendus.

Endised. Adele annet
Adele [keskelt] Noh, kas põik porras.
Ferd Fruttu Luise sütt laddi lastes.
Ja muidugi, põik on porras [üm-
ber vaadates] ma ei nae midagi
enam. Niind ei Sahama ka enam
eksitada; nägemiseni uus korteli-
-soovin töbusat polimist [ära-
minnes eneselle] Oli ka kõigeviim-
ne aeg, muidu oleksin ma enetas
ometi ära andnud [keskelt ärat]

15 etendus.

Endised ilma Ferdinandita.

Adele Soovin önne, Luise.
Luise [kes üles töusnud on] Hillevi
Adele Noh, põik on ju porras, ta
tegi Teile armuawalduse.

Luise O, see on eksitus! Kuidas
Te võite mõttel da -

Adele Poka veel mitte? Ei tee mi-
dagi; ma panen Teid ometi paari

157.

selle pääle wöite sindel alla -
teinevord. Niind ei taha ma
Teid enam parem sinni pida -
da, ma tean Teie peate oma
ajaga sõkkiv hoidlik olema.
Lüürerwaadates] Siin on ju näirk
juba walmis - ma läanan Teid
Nägemisenistis; mitte nii surb,
julgust? Teie saate ta küll ma
seda juba sõrvaldan pärts töesti
Jumalaga!
Duisse [Siinul Adele kall ja lähet kes-
selt ära]

16. etendus

Adele Marie pärast Voss
Marie [Kesselt] Prona Schumann
Adele Marie, sina? Missa tahad?
[Paneb järgneva sõne ajal sisse mää-
hitud asjad ühe siinule sõrvi.]
Marie Kui Te lubate, julgen ma
Teile üht palvet ette panna.
Adele Nah?

Marie Ma sunnisin proua Schurka kolivat õra. Kas Te si taha mina kaasa võtta? Ma ei kannata sell maja: enam õra.

Adelle Misparast siis?

Marie Niikuna kui härra Voss ainult seda tervishallika velt jõi, siis läss asi veel, eheks sa siis lugut juba halb küll oli; aga minud, kes ta ainult napsi joob, ei jöna o enam õra kannatada.

Adelle Rumalus! Minu isa ei joo napsi, waid kõnu- eliviri.

Marie Ja, nii nimetas ta seda: aga Friedrich, kes seda lixiri katrus, ütles, see oleval naps ja tema tundeb arja. Ta seletas seda milleks õra, mis tagajärg sellid on - üks hirmus hullustuse haigus - nime unustasin ma õra, aga Friedrich teab seda.

Adelle Õra aja nii rumalt juttu.

Marie See on ju väga unustamise

Wäärib Teist, et Teie oma härra isa ei taha kahlustada; aga kõik sinu mõjukku ja huiquse esimene studium on härra Vessil juba väes.

Alt sinu väade, rahutus, äritus, igalne otsimine sõõgis põhja kõrvemisse järelle ja tolmu järelle mõöbli pääf see kõik käib selle huiqusega kokku. Ja siis seda ümber kaimist, mis härra Vess mille osas laste saada, ei jõua ma kauem aru kannatada. Ma püüan töesti igauise vastu viisass olla, ka rääpi nises, aga misuguseid ütlesi, nagu härra Vess minu vartu tarvitab, ei ole mäelle mitte seegi veel ütelnud.

Ja viimati, kui Friedrich mitte enam sõõgis majatalitusese abiks ei ole, mis mill temast siis veel on? Kui ma tenna ga ainult sirjapuhetuses pean olema, siis olen parem purgul mujal, kui et ma teda ainult läbi akna hoovi pääl väen.

ja sii tema ülesse igatset ja mina alla, ilma et see midaagi artaaps. Sellepärast tantsin ma parema proua Schumannni väga paluda, et Te mind ühes vätäpsite.

Adele Ei, Marie, seda ma ei tee; sa oled virk tüdruk ja minu vanematele oleks väga satju kui sa õra lähed.

Marie Ja härra Bass'i ümbereämine?

Adele See muutub, mii pea kui mu isa terve mäss saab.

Marie Aga see hoi gus lähet ju ikka raskemass!

Adele Ära lase omale niiuqu seid rumalaid justusid ette luisata. Ole münd mii hää ja wii kohviasjad siit sooki, ja kui sul natura aega on, siis avita Augustet.

Marie [asjuvõttes] Sed a mat teen küll. aga, armas proua Schumann,

uuringe mind ometi, see on häda-
ohlik, ja kui Teie härra Vassil se-
da luxri joomist ära ei võoruta,
siis võib asi veel pahasti lõppeda.

Adele Ära siia selle üle muretse.

Marie [Lähed asjaodega parem. P-
unkse poolte, mäeb kessuseel ilmu-
vat Vassi, kes kõikide näitega ja viha-
se silguiga, sääl seisab, ja parjataab]
Ha!

Adele [Kes laudelina soksu tahab
samaa, ehmataab] Kuidas?

Marie [Enesell] Juba jälle see hoi-
mus waade!

Voss [Mariele] Siis sa mille mõ otta
vahid? See et sa ära saad.

Marie [Lähel ära, asju varisevate nä-
tega häires, silmad parklikult Vassi
poolt pöordund paremalt poolt ükselt]

17. etendus.

Adele. Voss. Pärast Friedrich. Fooline.

Voss [Laejamõõda ette, poolt tulles] Ooh,

Adele?

Adele Nah, isa?

Voss Sa mõtled siis tööksi täna juba välja kolida?

Adele Ja, isasene, selle juures ei saa enam midagi muuta.

[Panel laudlina rapsi, panel selle kokku, niisama ka klaveri ja panel võtned tasku.]

Voss O, siisgi! Sa oled pimestatud, sa oled õrahirmutatud, see kõik sünnil ju vastu sinu lähtest.

Adele Ei ta ei sid. [Friedrich ja üks töölise, ülle treppi kandev, tulevad keskelt sisse]

Friedrich Peremees saatis meid üles. Kas prouad lubavad, et neljukse ja axande esriided maha võtame?

Adele Ja muidugi, ja viige kõik sinna sisse [pah, p. näidates] axna esriided peab punude küljest õra vätma ja ka kokku paneva

163.

Friedrich Slus [Täielise poole] Lehmann,
mina kojan treppi, sina mine
ülls, sul on rehmen palavosi [võda-
vad parem p.eest akna eesriided aia
ja panuvad sohva päälle]

Vass [Piswahepääl adelega rääksi-
mid, poolvaljusid ja tungivalt]
Aga, laps, kas sa siis aru ei saa, et
sa allasunutud oled, et ta ainult
seda takab, sind minu isa si-
dame siinest lahti rebi da?

Adele See ei ole õige sinust, isa,
et sa Õskristi inna mi kahasti
raädigid. Ta armastab mind omeli
niwaga, seda tunnen ma ja ta
takab töösi ainult kõige paremat
Vass [pilkavalt] Ja minudgi!

18 etendus.

Endised Õskar.

Õskar [kirelt töös tegev] Edasi,
mutake, mõõblivanker on juba siin.
Fried Juha? Nische nind, peremees,

ma ülesin Teile note, Te võite pärä
rahulik olla; kui mina mille
gi eest moretsen, siis on see sõnum
retsetud, isearanis, kui meisnuga
hästi ümberkäidapse [kõvasti
ja siki ga töölisele, vossi poole
naadates] Epp ole, Lehmann, kau
ümberkäimise eest teeme mille ka
sellewarta igatates, kui hästi ümbe
ei käida -

Oskar Mis Teil siis aruson? Te peat
ruttama.

Friedrich Alnidugi, peremes, Te
võite päräis rahulik olla; kui mi
nuga hästi ümberkäidasse, teen
ma sõin [Ja võtab tööle haga ko
ressunse esriide ära ja väljastab
need ja akna esriideel pahele
poole tippa; töoline lähet trepiiga
keskelt ära]

Vass [oskarile] Teit tahate siis seda
tsandali täeti ära teha? Motel ge
omeeti mis naabrid, mis meie

tutawad selle sohta ülewad?

Oskar Ma arwan ümbere oli mine ei ole midagi iseäralist. Kui keegi Teie käest selle üle järelle päärib, siis võib Teie ju ütleda, et meie värsset öhku armastame Voss Ma tean juba, mis Teie armastate, Teie -

Oskar Teie vabandate, aga ma pean nüüd töölis te järelle vaa-tama, Adele, sa jätad oma isa ehn ka jumalaga, taad tekstarse jula tühjaks [Panem. p. aia]

Adele Jumalaga siis, isanene, nägemiseni uus sorteris, [Pakut temale kätt]

Voss [Adele kätt mitte võttes] Sa ei saa mind sääl-piil näha. Oline aga.

Adele Sedä ma ei looda. Kuid su pahameel juba lähedub, seit sa pead omagi arusaama, xii pokjusetta ta on [Pak pääa].

19 etendus.

Voss siis tööised.

Voss Ta läheb - ta läheb töesti jaas ja tas mind üssi maha. [Läheb oma jumde] Kuidas nad ruttuvad. Pool porterist peab juha tühise olema.

Neli töölist [tulevad sisse, vottaad pildid maha ja viivad ajad välja]

Voss Läbiruumidööli on ka oita mas, päris sipelga pesa. Naised magu roõmustavasid nad, et minna vikastan.

Haks töölist [tulevad parem. ja kannava d ülte kasti]

Esimene tööloline Ei tea mis siin sees külle peaks olema, see on aga raske

Voss [kasti p. waadates, järsku]

Sääl on siinilad see, see on minu kast, se jätab siia!

Tööloline Sedä parem [Panuvad kasti pakend poole ede ja viivad siis muid]

asju valja I

Voss! Tal ei ole karvis meid küünlaid
kaasa vää! Mis jaoks ka! Ja mõ-
 nistab ju nende üle. Nad wōiwad
 oobhal alla, nad ei saa minu
 käest mitte midaagi enam, mi-
 daagi, midaigi, - mitte niigi palju!
 [Ümber waadates] Haka! Kui rutku
 seelähed! Bravo! Bravo! Paris
 auruga!

Üks töölise [Tuleb parem poolt ja kannab
 piltisiid, nende kulgus pa tassi
 päwapiilt]

Voss! [jaoks töölise jürde ja wōtab
 tema käest pildi ära] See on minu
 pilt, see jaab siia! [Tööline lähed
 kessekkära!] Neil ei ole minupilti
 vaja, nad ei pea minu üle naer-
 mat, ja seda nad ju teavad! [Pa-
 neb pildi vasti pāale ja waataab
 ringi] Ma niiud on sei pesa ju
 +asisti tuki! lähet jälli akna jürde]
 Nad harkuvad juba pāale tööt-

ma. Adele istub voodimehe päälens
savaatlas ülesse - [Lakna juures
ära minnes] ta ei pea mind enam
nägema [Tuba on tühik] nõplos

20 etendus.

Voss üks.

Voss [istub kasti pääl, võtab ühe pas-
tieli, tsial pildi eruse es ja räägib
sellele] Jamui dugi, mii näed sa
walja, sa vana lambapää! Tehke
Röömus nägu, ülles pääwaspiltnik,
maeratage, mu härra, maeratage
- ja muid maeratab ta, mickana
kui paber vastu peab. Kas ta muid
ari saad, kui rumal sa oled, et
sa terve eluaeg rõin oma armas-
tuse ja hoole oma lapsed püten-
dasid ja omale ette sujutasid, et
ta selle selle eest tänu õp on?
Narr oled sa! Vali oleksid sa pida-
mud olema ja kindel, siis ei oleks
ta muid sinu juures ära joons

nud. Eppole, nuid saad sa õgaras sagantjärel, kui just hiljaron? ja sii sober see inimene välja näeb - haha! - Nagu oleks talle midagi õige häid justu - nud! [Räägit õasa pildiga edasi]

21 etendus

Voss proua Lerche,

Pr. L [Essefelt] Ma palun väga vabanada, härra Voss, kui ma eesti - tan.

Voss [ilma ümbervaaata mõttes] Kessääl on?

Pr. L Minu olen, eesk Lerche, ma tulen ühe õige suure palvega.

Voss So? Siis olete õige halva aja valinud.

Pr. L asi punutub minu poja Emelisse.

Voss Haketsen, siis ei woi midagi teha. Peedte tema peremehe poole pöörama, härra Schumannni

paole [Pilaili] See oli ka väga tass sinust, et sa iseemast oma õrist välja viskasid. Selle juurde uared sa ka? Väga ilus!

Pr d: Kui Te ainult nii häa takasite olla ja mind suulata. Minu poeg on Teie õris ju väga raskul aga see istumine ja kirjutamine. Seevad päevad atsa ei mõju tema päale hästi; ta näeb äige häll välja ja arst arvab, et väga häa oks, kui ta mõne teise ameti vältus. Nünd lootsin mina, et Te ju välissejat oma mäisa Falkenburgi jaoks otsite -

Nass Naernväär! Teie poeg ei mõista ju pöllupidamisest midaagi [Pildili] See oli ka üks sinu tempudest, et sa omale mõisa lastsid kaela määrida.

[sunnitult naerataes] Okunukku naera aga, minudku naera!

Pr d: Minu õmbl ei mõista pölli

pidamisest siel suurt, aga ta
võit ju õppida, ja minu läheksin
temaga ühes ja oleksin temale
abiks.

Voss Ei, si, see ei lähe, see on väh-
mata.

Pd Mõib olla et härra Voss selle
asja üle veel järelle mõtlewad, kui
ma Tule äges pökiust nimutan.
Teie olete ju ise armastaja isa
ja saate minust vististi aru.

Voss Mis te sellega ütelda tahate?

Pd Ma pean linnast ära minne-
ma oma tütre Luisi parast, aga
ta ei sohi mängata, et see tema
parast sünnil; sellipäast pean
ma üht pökiust otsima, mis
talle loomulik paistab, ja see on
see plaan 3 miliga.

Voss Misparast peatke Teiesiis ära
minema? Sellist ei saa ma aru.

Pd Armast Härra Voss, ma tahaksin
oma tütre häämelega mihelle pan-

na, ja see mees, seda ta armastab ja kes teda ka võtaks, see ei osa teda, nii kuna sii mina siin lächedal olen. Aga ma tahaksin oma luisut omeli nii häältulega õnneliku näha, - palju armas härra Voss, ütlege ja - Te ei saa seda tööti mitte kahetsema.

Voss [on pildi eesti maja ees paanud]
Teie lähade oma tütrest lähkuda, et ta mehele võiks minna? Seda tahate teie sii ema vabatahtlikult teha?

Mr L. Sa armas fumal, surb see mõte ju siell on, aga sii teisiti ei lähe! Kelle jaops sa siis elad? Kelle eest sa tööd teed ja waeva näed? Omeli ainult oma laste eest, omeli ainult selle rõõmu pärast, et neid õnneliku näha. Ja sii selle õnne eest shvrit peat tooma, siis an omeli õigen, meie toome selle, meie vennad, kes oma

~~dat numm~~

eli juba õra oleme elanud, mitte
nemad, see rõõmus noorus, selle
terve elu veel ees on. Teie saate mi-
nust ju aru.

Voss [Täuseks mets, pühit käega üle
silmade ja üles! ja, ma saan
Teist aru. - Palun, proua Jerche,
ka Te ei istuks mitte? E käsit seda
pästipäale istuda. väike vahetagi!
Ja Teil ei ole omelii õigus; see ei ole
mitte õige, et lass, seda mii väga
on armastatud ja selle eest mii
palju muret on kantud, nii lä-
namatta võib olla ja mehe pärast
kõin õra tahal unustada.

Pr Änge ütelge länamata - see
on looduse käik. Linnu poeg, pes-
turnes et da länamata saab,
tahal ise oma jõudu katuda;
ja mehe näest, sellele meie oma
tütre anname, ei voi meie omelii
võravat münd a, sin et ta seda
õnnelikus teel. Missugune õigus

on meil tema soha? Eks ole ju siin
jutatud, mäenl peab oma isa
ja ema maha jäätma ja oma
mehe jaelle paima,

Voss ja Teid on omesti õigus. Teie
olete tuli hää maestratwas -
Teie poeg peab soha saama.

Priid [üles töustes] Töösti? Ah härra
Voss, ma täan Teid [võtab tema
käe ja lähet seelele sund andab]

Voss [tagasi törijudes] Olli? Lätt
läkate te nüüd sundelda? Olli
Te veel ei läka! Tulge siia, ema
terchte, luttage, et ma Teid pae-
lutan [Surub ta enese riini ale]

22 etendus.

Enclosed Marie.

Marie [keskelt] Härra voss! Härra
Voss!

Voss Olli sa siis lähad, sa visaja?

Marie [partlikult] Söön on laaval,
te peaksite alla tulema.

175.

Nassi ja, seda ma teen, ja sūlali-
se toon ma kaasa. Õma deroste,
teie peate minuga üles sõoma.

[Marielle] Tõo selchist üks pudel
soektin, seda tundi peame me
pühitsemä. Mis sa mille mii
otsa vahid? Inestad sa? Osta
aga, sa pead veel rohkem imes-
tama. Pah! Prona Lerche, tokin
ma paluda? [Pakub prd. sätl ja
viel ta sessurse poolt]

Marielle Tastub õlja riingutab pascu!
See on see viimane studium! Tal
on ta, trillium!

Eesriie langeb.

Neljas vaatus

Kontor ja laagriium. Parem pool ees uus pääksirjaga. Kassa see on väisene liit uus, mitte kah poolega ja sain näiteks vana pool lahti; mäntau sisemine pool on rohelise kaelaviga üle lõodud. Paremal pool vorega sissepäärad on, millel suur kaks poolega pull, kapp ja riidevaart on; sellist raamistikku ei ole parem pool uus Oskari era-kabinetti. Enam tagapool, väljaspool vore, üle ildine sissekäigu uus. Tagas seinas uus, mille läbi laagriumini näeb; sellis riidulisi salide ja näispütega, länd, mille päale kaupa võib välja panna ja mõned kastid.

1 etendus.

Friedrich sis Gleichenberg.

Friedr. [pühil suure emaga kontorit ja ise laulab]

See kalline kambri ses üleval
etc.

Gleichenberg [parem poolt sisse] Tere
kommisust, Tere arvud.

Friedr. Tere kommisust härra Gleichenberg [Laulab mõnda tutta-
wat operi viit] Tralalala j. n. e.

Gleichenberg [seisma jaadus] Tere
laulade ju?

Friedr. See ei ole minu nõomus
olen, härra Gleichenberg.

Gleichenberg See ei ole ju hõrileikult
Tere mood [ära parem. poolt]

2 etendus.

Friedrich sis Marie.

Friedr. [Laulab edasi] Tralalala-
[ja lähet laagrijuunu]

Marie [Tun sooviga parem. poolt.

sisse, tundud valge riimi viisi lauldes] Lala, lala-Lwaalab ringi]
Kus ta on siis?

Friedrich [Eteastudes] Hanni-pere?

Marie Tere hommi pust, Friedrich.
Friedr Kas ta just turist tulid
Marie ja.

Friedrich Kuidas vanamehega on
Tüju ikka veel hää?

Marie Seda ma usun? Härra
Voss on muid pärvis naga tii-
ne inimene, südamlisk ja moist
eik naga laps. Ta ei joo ka seda
lixiri enam, ma pean ta ära
viima.

Friedr Anna ta mulle.

Marie Selle? Kas sa seda haignud
ehk omale tahad saada?

Friedr Sa võid pärvisrahulin olla
mulle ei tee ta midagi.

Marie Friedrich, sa tead, mis sa
mulle lubasid? Embeksuns - sa

woörutad enesest joonise ära,
ehk mind; ka natukese laaval
ei kannataks ma seda ära.

Kui ma mehell lähen ei taha
ma, et mul oma mehe vastu
joonise ettelei de teda oleks.

Friedr Kui see ainult nii kau-
gel oleksime?

Marie Sellepärast ma ju tulev
siia. Härra Vasson mulle söige-
paremaid lootusi d teinud-
wist maal, sellipärast et ma
nii väga loodusest unistan,
ja ta arvat, et sina sellejäars
ka väga hästi kõlbad.

Friedr Kui sina aga Falzenburgi
lähed, siis peame me ju lähkuva?

Marie See on ainult lühike kat-
se aeg, Friedrich, ja ma wörm
süs mäha, kas sa mulle tõttu
jaäd.

Friedr Sa võid pärvisrahulin olla.

Marie Ma loodan seda ju ka

usaldusega. Niiid lähen ma jäel
et härra vass ei arwaks, et ma tem
sallinust meie wakenorra olude kohd
kujasti tarvitän. Nägemiseni.
[Sunbleewad]

3 etendus.

Endised. Gleichenb.

Gleichenberg [Marielu] olistee siis
siin teete?

Marie Neul oli täitjas, suusona-
lik asi Friedrichile. Hääd kom-
misut, nu härrä [landes ärat]
Gleichenberg [oma puldi juures] olis-
pärast see siis laulab?

Friedr Ta on nii rõõmus, härra Gle-
ichenberg!

Gleichenb. Post tulemid?

Friedr Puldi pääl [Lähedalaudas
tagapaville], sul on ju tia mandid
ja pärlid, on soik, mis sul himus-
tak mee!

Gleichenb. Tee laulade ju pa?

Friedr. Nõna olen na mii rõõmus,
harra Gleichenbergs [edasi lauldes]
„Sa oled ju hukka mind saat -
mud, mu sallimis mis tahad sa
veel!“ Eära la agrijuurmi, vus te -
da pärast vahete valet töometa -
mas näha an!

Hetendus.

Voss Gleichenbergs
gleichenbergs [an ühe suure raamatu
kapist võtnud ja oma pulci pä -
le pannud, pahaselt] Mispaqana
kraassumine siisse on? [kiiju tabt
Voss [parem p. siisse, väid piissit -
kus, tsilinder poi gitit päas, waga
rõõmus laulab, Caamenist "Toreadori
laulu"] Tralalala j.n.e - Tere homini -
kust Gleichenberg.

Gleichent Tere hommikust, harra
Voss. Kust siis see tuleb - Tere laula -
te ju?

Voss Ola olen mii rõõmus. Kas mu

Wäimees juba oma kabinetis on?
Gleichenb Ma arvan, ta läss
 wist praegu sinna sisse.

Voss Siis peate mulle üht mee-
 hääd tegema, armas Gleichenberg.
 Töötage pool tundi saal sees Sem-
 melmanni juures ja jätkse mind
 siia härra Schumanniga üksi,
 mil on tarvis temaga rääküda.

Gleichenb [ülestõunet] Waga hää-
 melega [võtab raamatutu paenea
 all ja lähes pahem poole] Te küt-
 sute mind siis kill?

Voss Oliidugi, midugi.

Gleichenb [lähes pahem p. arai]

5 etendus.

Voss. Oskar. Pärast Gleichenb.

Voss [istub Gleichenbergi sohva päale
 ja sumardab pääsi sügavamale!]

Oskar [istub kabinetist välja]

Tere hommikust, Gleichenberg.

Voss [ilmal ülesvaatamatta!] Hm, hm!

Oskar [paneb oma sübara varna atsa] Kas Te posti juba läbiwaa-tasite?

Vass [nagu ülewalt] Esm! Esm!

Oskar [istub oma oota päälle, vassi vastu, ja võtab sinjad käte] Kas Warrensi käest teadust on tulnud?

Vass [nagu ülewali] Esm! Esm!

Oskar Olipärast Teie siis ei vas-ta?

Vass [üles töistes, väga sõbralikult] Tere kommiikust, härra kompan-jon.

Oskar [inimestades] Kuidas härra Vass, Teie?!

Vass Teie inestate mind sün näha?

Oskar Töepooltest ja

Vass Äiti on see minu koh-ma olen ju Teie kompanjon?

Oskar Palun, ärme tülitsene enam edasi. Nii olen asja põhjaliikult järelle kaalunud ja otsusele joud-nud, et see kõigiparem on, kui

meie oma lepingu niipea kui mitte
võimalein ära lõpetame.

Voss Misparast siis?

Askar Misparast? Noh, mül ei ole enam hinnu Teie igavesi näagu-misi, mis ainult kangelasestust-sest ja mäistmattust tulvard, ära kannatada.

Voss Aga inimene, väimees, mets, Schumann - kas Te siis suugi aru ei saanud, et ma Teid ainult proovi peale panen tähtsin pana na?

Askar Kuidas?

Voss Nu ja, ma tähtsin näha saada, kas Teil kihlalt jäudu ja iseloomu püsivust on, oma arvamises sinni pidada ja seda läbi viia. Niind olen ma seda näinud, ja olen ühre selli pääle, et mul nii sujuvalt tuli ja tark kompanjon on ja annan Teile oma käe Lulatab üle puldi

185

temale oma näe?

Askar Kas see töositösi on, vui-
Voss Noh kas Te seda mul juh
naost ei näe?

Askar Taepoolset mäis mu oleva
Noh, mina olen sellega mudugi
rahul [võtab paku õud kae vastast]
Aga mis mudatus sin Terega on
olnud?

Voss [Üles töustet] Tulge, ma jutus-
tan seda Teile saasi veini juures
[astub vörrest välja]

Askar [Tänsel sa nees] Teate te ka
et a deel minuiga ühes tul?

Voss Ei.

Askar Ja on üleval cma juures
- kas Te temale tere u taha ütelda?

Voss Parast, ma tahab enne Tere-
ga selgusele saada, lätké oma
sübar ja tulge ühes.

Gleichent [Pääraamat parema
kaunea all, tulg rõiva taga, ilmus
paken, poolkunsel] Kas ma mind

jäalle ema puldi juurde võimeisse
tulla?

Voss [kes pahem p. nuse lähtedal seie]
sab, paneb selle kinni ja lõigut glei-
chenbergi sisse! Palun, voolase lõp-

Assar [on oma viibara võtnud ja]
astub Vossi juurde? Teie ei ole siis
mimi paälle enam pahane?

Voss Pahane - hisparast? Et Teie oma-
le teise porteri võtside? Ma te-
gin ju ainult mii, nagu oles-
sin ma pahane, ma taitsin ka-
ha, kas Adele omua armastuses
Teie vastu ka kindel on. See on
mii, ja see teeb mind väga rõõm-
saks. Arvate Teie, et ma ei tea,
et nadene isa ja ema maha peob
jätma ja mehe poolt hoidma? Ente
O, kui kitsarimailiseks Teie mind
peate? Tuloge, väänees, meid ei ole
 veel punasigi ühespools restoranis
nähitud, meie peame ini metsel
ometi näitama, et meie kui

ärivas amikuid üks teisega hästi läbi saame. Ja siis ütlemine meie veel üks teisele "Teie" õnnapapa ja väimees - see heidab imeliku valgust mere vahesõra põali. Kui Teie mõus olete, jõme klotsi all riijures, sinasõprust - hukka tehtud?

Oskar Südamest häia meelega.
Vass Siis en avant! Friedrich Oskari ga, jälle Carmeni vissi lauldis, naine alt sinni parem. p. arat!

6 etendus

Friedrich Siis adele. Mathilde Friedrich Ies eelmine etenduse ajal vahete vahel näitati välj tulib artub ette] Hammiku vära juha restorani? Ja see mees tahab muulle hääd öpetust anda? Sel ei sovin poolevi mul sugugi.

Adele [tema taga Mathilde, parem kabinetist] jäta aga, ma ei

Karda sugugi taada neid eksita-
da. Kui isa siin on tahan ma-
temaga rääksi da [tämae vaa-
datus] Ta ei ole aga sin?

Mathilde Ta ütles omesti, et ta
oskari juurde tulib

Adèle Oskar ei ole ka sin?

Friedr Pronad atsiwad härra-
sid?

Mathil Ja, kas minu mees sin
ei olnud?

Friedr A ja! Härra Vass kutsus
peremehe eneseja ühes restorani.
See on igatakes nature iseära-
lis ja sii mina omale otsust
selle üle lubada tohin-

Mathil Seda ei toki te aga mitte,
ma pekan Teil ära nimata-
su tähindusi teha.

Friedr [Lähel haavatult tagasi
laagrimist]

Festendus

Mathilde Adele Ferdinand.

Ferdinand [iinu parem poset]. Kas Schumann siin on? Hes on härra Schumann?

Adele Minu mees on välja läinud.
Ferd. See on paka, mul on hääd süpara tarvis, ses mille hääd nõim annab.

Adele Askar tuleb selle varsti tagasi, oodatse.

Ferdin Oodata, oodata - see on raske - minu praeguses meeleolus. Nul oli praegu oma isaga läbiräätsimine, mis võib olla minu tuleviku kohtaotsustav on, ma ole nõus vältida ühte pangalase otsust teha - [Mathilde? Kas Te mull nõim ei annaks, omittisid?

8. etendus

Endised Marie.

Marie. I parem pidi Preua, nad ma võin ütelda, et Te siin olete? Taval

Mathilde Keskäsi Teiega rääksida?

Mari Kes sääl sis on?

Mari Preili Leroche?

Ferdinand [sõnale] Leroche! ah! [haaval sündame järel]

Mathilde Ola tulev kohal.

Adele Osta, Mari [Tasa Mathildele]
Kas sa lubad et madruise all a la-
sen paluda?

Mathilde Olimmgi pärast.

Adele [Marielle] Palju sis et preili
Leroche meil juurde alla tuleks, see
tähendas minu ema ja ja minu
juurde - saad aru?

Mari Ouidugi, härra Winkler
peab teadmataks jäama. Prona
Schumann teavad ju, mil on
hää taip [ara paremisp.]

Getendus.

Endised Iema Marieta pärast
Gleichenberg

Adele Ola ei eksi vist mitte, armas

191.

Winkler, kui ma arvan, et see kangelase ~~taga~~ atsus perei diusega ühenduses seisab.

Ferdin ja minudugi, aga kui ta siia tuleb, siis pean mima õra minema.

Adele just vastuorsa, Teie jäate siia ja meie läheme õra.

Ferdin Ei, see on mille liiga paratav [Tahab mima]

Mathi Lastus Ferdin tee paale ette]
Jääge siia, Ferdinand, kas Te siis ei tea, et diuse Teid ka armastab?

Ferdin Seda ma vardin just - ei, ma loodan seda! aga -

Mathi! Teid ei ole ütlegi pökiust enam waikida, sest -

Adele Emä, õra ütle midagi!

Gleichent [jälli ees paken. p. ussel]

Algu niidma võin oueti -?

Adele [kes mere lähedal seisab, paubeb selle sinni] Palun, oodake

[Ferdinand!] Meie loodame et

Teie eneselle sellega meie ees hääbi ei
tee täna jälle oma armu aval-
duse tegemata jäta te. Tule ema
[lähedatathildega parem poole]

Ferdin Sellist ei saa ma arm
Adele Saage ainult oma armas-
tustest aru ja mõtelge et ühetegi
tärisust ees ei ole, seda avalikult
tunnistada. Meie lähme eskari
tippas, Te võite muid kutsuda,
kui näin porrason [ära lähedatathildega
parem poole valinetti]

Ferdin Kõik porrasi? Pean ma jälle
asju kokku pakima?

10 etendus.

Ferdin Luise parast Gleichenberg.
Ferdin Sääl ja juba on!
Luise [parem poolt] Armas proua
vass, wabandage - kuidas? Härra
Winsky?

Ferdin Teie imestate, et mind siit
eest liiate, - mina ei mõtelud ka

Teid sin naha saada. Te peate
mindi ka vabandama, kui ma
näituse äritatud olen, mul oli
praegu väga lähtis läbirääkimis-
ne. Mina isa -

Luisse olinna olen praegu ka vä-
ga äritatud. Küütelge ometi, minu
ema -

Ferdin Armas preili, jätkame esi-
algi! Tere ema justust välja.

Kierraäksime hiljuti selle üle,
et me sumbgi abiellusse ei taha
astuda; mina omalt poolt ei
rääkinud Teile tööt, kui ma
ülesin, et ma ei tea, kas see
tütarlaps, seda ma armastan;
mind ka vastuarmastab. Luisse,
ärge minu päale pahane olge;
aga ma tean, et Teie mind
armastate. Mina isa -

Luisse Härra Winsler, see on halas-
tamata Teist, seda mulle ütel-
da, kui Teie ühtlasi ütleke, et

ma väenu Teie ja Teie perekonna
 vahel teon. armastuse kohustus
 oma wanemate vastu ei ole
 sunagi minu hinges nii sel-
 ge olmud kui täna. Olin ema-
Ferdin Teie eestle, sealset sõljest
 ei tärista meid midagi, minu
 käest nütarasse ainult, et ma
 sunema hoolega õris tööd teek-
 sin - me vätame ^{pääle} siirtuse väl-
 seapeksi, - et ma lühile maha
 -jätksin, minu abiellusse astu-
 mises nähtasse kooguni sõrge-
 paremat alihõim sellesse. Olin isan-
Luis Hävia Winkler, nisa ma
 nagu Teie, tundsin ka mind,
 et mind armastate ja Te ainult
 sellepärast viivitasite, seda null
 ütlemast, et Te partsite, et mina
 Teie perekonnas liiga wööras elle-
 ment oleksin. Praegusel siemapil-
 gul ei saa ma Tüll sõin ära
 ütelda, mis ma tunnen, minu

195.

mõtted on mujal. Minn ema -
Ferdin Hää siis küll, kui Te tingimatta tahate, räägime siis Teie emast. Nagu näha, Teate Te soov eba ma küll aru ei saa, kus Teile seda võis ütelda

Luise Minn vend ülles seda malle.
Ferdin Teie vend? Kust tema siis seda teadis?

Luise: Noh minu ema enese päest
Ferdin Teie ema aimas süsseda?

Luise Sa olijula avaru minnes ja ülles ikka: kõigeparem on, kui ta ärst välja astub.

Ferdin Te arvate, mina pean pirituse ja seaperi jätmä? See ei lähe mitte, isa mõrusolemine nim abielusse astumises rippub selli siiljes ja lundit ei saaks ma ka õrallada.

Luise Ola räägin ju oma vennast.
Ferdin Aga lugu seeris ju minu ümber?!

Luise Kas Te siis ka haise olete?
Ferdin Siidugi olen ma haise,
ma olen palavri suusarnases äri-
tuses, mis pärast pääwa töusel; seda
ei kannata ma enam ära. & kõs ole
Teie armastate mind, ja mina
armastan Teid - kas me nüüd
Schilleri Ferdinandi ja Luise vissi
oma armastusele pühitiga peame
atsa tegema? Üks parem abiõnn
on olemas - heidame abiellusse.
Luise, kas Te tahate minu nai-
seks saada?

Luise Palun, jätkke mind mind.
Kus on proua Voss ja adell?

Ferdin. Sääl pabinetis. Aga ma
ei lase Teid enne, kui te mull
olete vastannud [Worauf temen Sie käet]
Luise -

Gleichens [Luagu enne?] Kas ma
nüüd juba voin?

Ferdin. Palun, oodake. [Fungiwalt]
Kii siis Luise?

Luise Minu emale olesse see küll
troostiks, just nüüd, kus ta mi-
nust jäädavalt luhkriskata ta-
hab, kui ta teab, et mina -
Ferdin Teie ema tahab Teist lah-
kuda?

Luise Ota ja ta lähes ameti Falken-
burgi, suhu & mil härra Vassi
kaest valitseja kohaga! Ma ar-
wasin, et Teie seda teatsete?

Ferdin [Troömsalt] Olette aimugi!
aga mind ei või Te ja sugugi ei
utelda. Kui Te ükski olete, siis on
Teil kaitsjat Tarvis, ja Te lubasi-
te mulle, mind seelisse ame-
tisse valida. Kuidas saassin ma
Teid aga paremini kaitsta, nii
siis, kui ma Teie mees olen? Teie
peate ja ütlemä.

Luise Ola pean?

Ferdin Teie vörte ka ei ütelda, siis
küsin ma seiseti. Kas Te törgute
minu naesess saamast?

Luise Ei-[tuttu] ja.

Ferdin. Pea, see ei massa

Luise Olgu siis, ei, ja ei-miste
ta hale, et ma Teist aga lahti

saan [Kisut ennast lahti ja joon-
sel parem.p. sabinetti]

Ferdin. Hurra! [Danat Boccaccios]
undici dadii, tredici, trallala
t. m.e [Lähes Luise järel sabinetti]

M etendus.

Voss. Oskar. Kantsleinönnik
[parem poole]

Kantseln. Härra Schumann, ma nõu-
an, et mille vastust annate.

Oskar Aga ma nimmitan Teile
ometi, härra nõunik, et ma
Teist signugi am ei saa?

Kantseln Heid on puisklemised

Voss Ei, asi on töesti nii, ma se-
letan sulle sain ära. Oskar, mu
peeg, ole nii hääl ja jäta meid
kunnes nimmitiks ükski.

Askar Häā mellega lää kabinetti!

12 etendus.

Voss Kantseleinouru.

Kantseln Kas sa ehk seda saatsta tahad, et härra Schumann eneselge lubas, minu eest santsjani sisse maastada.

Askar Tema ei ole seda suugi teinud..

Kantseln O siisgi, minule siju-tadaruse täna hommiku, mina võida nüüd sinnituse seitsis poata saada, suna santsion nüüd sisse on maastud. Tema leidis ajast.

Voss Okina ka.

Kantseln Sina? Pean ma ehk poju-mi sind tänamata?

Voss Tänama? Ola ei tea mitte, mille eest. Kas need paberid minu kapsis seisavad, woi tääl, see on ükskäik, mina saan tma.

protsendid.

Kantsen Igatakes, kui aja pääle nõnda waadata, - Ickloneidwks-lid Taspust wöttes] Kas sa sa need switteritud paberid mille poju saatsid?

Voss On ju võimälük.

Kantsen. August, seda ei üöd ma vastu wötta, sa teed, ma wandusin-

Voss Alina ka. Ma palun sind kui me kõiki neid lõbusi, mis me jõnnist, üleliigsett õrmusest vör mudru räägime, töeks peaksime tegema, siis ei teeks rääkamine mille varsti enam mingisugust lõpu. Keri oleme jula umbes viiskiimend aastat vennad, see ei mappa selle natukese aja pärast, mis veel ülejääb, seda vaheskorda aralõpetad o. Sul on mind xindel sissetuleks, ja Fanny saab ka jälle terveks, xii sa te-

da selle mehele lased minna,
seda ta armastab.

Kantseln Selle mehe pojale, kes mind
haavanud? O ei!

Voss Esites ei ole Winterfeld sind
sugugi haavanud ja tem a poeg
alles veel mitte sul olevas paâle
selle ja veel rohustus, oma isik-
likku õrmist oma tüte õnnelike
ohvriks viga, seda võib ta nõnda.
Kas sa ei tea, et naene isa ja ema
peal maha jätna ja oma mehe
poole hoidma?

Kantseln Niisi ei rääkinud sina
ka waremalt

Voss Ja, waremalt! Olu armas Bern-
hard, inimene läheb wanemaks ja
targemaks, veel targemaks, kui ta
juba oli. Olna leidsin ka ärki
et ma põlumeheks sõltan, ja
polin oma mäisa - ainult selle-
päast, et ma targemaks olew
saanud. Ees ole, ja vuid oma

tütrele selle ohvri?

Kantseln [Vassi käll surudes] ja, august ma teen seda [Häbe-
lisult ja eii giitatalt] See on õicti
wāga lähne sinn poolt, et ja
mind hädast aidad, ma ta-
han selleks ka üteldor üles tunnis-
tada, et ma viimaste kuude sees
palju muret ja kurvastust olen
kannatanud ja mõnikord olen
mötelnud, kas vast ka ekk - mul
enesci siindi nature - ei ole
Voss Ah, ei seda ma ei usu.

Kantseln. Töesti? Noh see rahustab
mind . aga nature luiga òrn
olen ma loomuse poolest, see on õige,
ja ma tahab katsuda, seda ene-
sest ära vörnustada

13 etendus.

Endised . Adele . Oskar Hathilde
Ferdinand Luise [parem. p kabinetist]
Adele armas isakene! [joonset Vassi

203.

juunide ja kaelustab teda]

Kantseln [sõbralicust klahibideli, tema kall surudes] Teie armas vennia
maene!

Vass Klimi pullasene, kas ta münd
minuga rahul oled?

Adelle Sa oled sõgeparem isa ter-
ves mailema.

Ferdin [teiselpool Vassile] armas Vass,
selle eest, et Teie meilt Falkenburgi
ära ostsite, ei ole ma Teile veel su-
nagi nii tänulik olnud, kui täna.
Ma ei ole Teie päale ka enam pa-
hane - Teie võite münd rahuiga
kõik omakirjad avada.

Vass Kuidas? Teie olites ei läbe-
matta inimene?

Ferdin Ärge unustage, Teie olite
mimm linnutajat haavanud veel

14 etendus.

Endised Mari siis Friedr.

parast Gliickenberg.

Mari [parem. p] Häna Vass, Häna Vass!

Voss [Enaeratades] Missiisan?

Marie See suni pessu masin sõdas praegu hoovi päälle.

Voss Pessu masin? Sa tahad ütelda reheperesu masin. Seda peame vaa-tama minema. Lapsed, ma usun tõesti põllumete elututse minus juba ammugi minus, ma rõõmustan juba esimese heinategemise üle.

Ferdin [Luiset kaerustades]. Okina ka, sest kui sevade tulib, laulab minu väikene lõokene oma pulmalaulu - eksole!

Voss [Klarille, kes Friedr sooval seisab]

Noh, jkunas teie pulmad teha tahate?

Marie Kui meie härra Voss oma esimesi heini maitset, siis tahame meie ka mii wabaid olla.

Gleichenberg [On ettevaatlikult patem. Pärne avand ja sammus, suna seda seogi seelisei fakista, julgelt üle näitlawa oma puldi poole]

Löpp.

[Eesriie langeb]

